Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2081 | 4 pagini — 20 bani | marți 10 ianuarie 1956

ZILE DE IARNĂ ÎN CĂMINUL DE COPII

Zilele de iarnă sînt pentru micuți zile pline de voioșie și bucurii. Cînd timpul este frumos afară sau cînd din cer se cern lin fulgii, este vremea săniuței și a omului de zăpadă. Dar cînd moș Gerilă se burzuluiește cu răbufniri de ger și viscol atunci micuții stau cuminți în sălile călduroase ale căminelor și pornesc — împreună cu jucăriile — în lumea de vis a basmelor.

„A fost odată un împărat"...

Iată în fotografie un colț al sălii de jocuri a căminului de copii din str. Iulius Fucic nr. 11, aflat sub îngrijirea Ministerului Energiei Electrice.

O FORMĂ BUNĂ DE RĂSPÎNDIRE A AGROTEHNICII

MULTE COMUNE ȘI SATE din regiunea Bacău cunosc în serile de iarnă o însuflețire puțin obișnuită. La porți sau pe ulițe oamenii care se întîlnesc se întreabă unul pe altul:

— Unde mergi?

— La sfat, ne așteaptă propagandistul. Hai, vii și tu?

Și cei doi țărani muncitori pleacă mai departe împreună, dar nu spre sfatul popular, ci spre casa unui țăran muncitor din circumscripția lor electorală. Acolo se ține în astă seară obișnuitul „sfat agrotehnic".

Țăranii muncitori din regiunea Bacău, au înfiripat încă de anul trecut asemenea sfaturi agrotehnice, folosind cunoștințele și ajutorul unor ingineri și tehnicieni agronomi, profesori, învățători și al unor țărani muncitori pricepuți, fruntași ai recoltelor bogate, cu toții propagandiști însuflețiți ai științei agrotehnice. Impărțiți pe circumscripții electorale, propagandiștii strîng, odată pe săptămînă, pe țăranii muncitori și discută împreună despre diferitele măsuri care trebuie aplicate în scopul sporirii producției. De obicei, propagandistul este ajutat de deputatul circumscripției respective, de utemiști și de alți țărani muncitori. Așa se întîmplă de pildă, în circumscripția electorală nr. 14 din comuna Drăgănești, unde s-a închegat un colectiv de agitatori, bine organizat. Fiecare agitator se ocupă de locuitorii cîtorva case și cînd se ține sfatul, el trece pe la ei și-i anunță de conținutul și data consfătuirii.

Cele mai bune rezultate le obțin desigur propagandiștii care știu să dea sfatului agrotehnic un caracter cît mai plăcut, atrăgător. Propagandiștii din satul Sărata, de pildă, au folosit în acest scop clăcile. După cîteva glume sau ghicitori în legătură cu tema din planul propagandistului, s-au început discuții însuflețite, după care propagandistul a tras concluziile necesare. Adeseori, la aceste clăci vin și cîțiva tineri din echipa artistică a căminului cultural; ei cîntă, dansează sau spun poezii în fața țăranilor muncitori.

Sînt comune și sate în care propagandiștii folosesc alte metode, poate mai puțin distractive, dar nu mai puțin interesante. In primăvara trecută, propagandistul circumscripției electorale nr. 18 din comuna Rîpile a construit, împreună cu țăranii muncitori participanți la sfaturile agrotehnice săptămînale, o răsadniță comună, unde s-au aplicat pe rînd și la timpul potrivit toate cele învățate. Răsadurile au crescut, s-au dezvoltat frumos și au fost suficiente pentru aprovizionarea tuturor cetățenilor din circumscripție. Munca la răsadniță fiind interesantă și folositoare, a atras la sfaturile agrotehnice majoritatea cetățenilor din circumscripție. Tot aici, țăranii muncitori, convingîndu-se de importanța folosirii ca îngrășămînt a gunoiului de grajd au organizat grupe de intr-ajutorare de cîte trei-patru inși, pentru căratul gunoiului la cîmp.

Legătura strînsă cu practica este unul din obiectivele principale pe care le-au urmărit, încă de la început, cei mai mulți dintre propagandiștii sfaturilor agrotehnice din regiunea Bacău. Utemistul Gheorghe Pintilie, propagandist în comuna Leca, obișnuiește să treacă deseori, după convorbiri, pe la gospodăriile țăranilor muncitori și să-i ajute în aplicarea celor învățate. Atunci cînd a văzut, de pildă, că unii nu-și amenajează platforme pentru gunoiul de grajd, a pus mîna și le-a construit împreună cu ei. Exemplul său a dat roade frumoase. In urma discuțiilor despre îngrijirea pomilor, propagandistului Gheorghe Pintilie a mers cu țăranii muncitori în livezile lor și le-a arătat cum se face omizitul și curățatul pomilor. Rezultate bune, cu care se pot mîndri, au obținut și utemiștii Valeria Baltaru din Mărgineni și Constantin Asmarandei din Țibucani. In timpul primăverii și al verii, ei au îndrumat neconenit pe țăranii muncitori în aplicarea regulilor agrotehnice, ceea ce a adus acestora recolte bogate.

Aflînd la sfaturile agrotehnice despre metodele înaintate în munca pămîntului, cunoscînd folosul aplicării acestor metode — mai ales pe baza exemplului dat de fruntașii recoltelor bogate din comuna respectivă — țăranii muncitori capătă interes pentru lărgirea cunoștințelor lor, deprind gustul cititului. Anul trecut, bibliotecara din comuna Rîpile, împreună cu deputații și propagandiștii a împărțit țăranilor muncitori după fiecare convorbire numeroase broșuri legate de tema discutată. Anul acesta s-au înființat biblioteci volante în fiecare circumscripție electorală din comună, la dispoziția țăranilor muncitori care participă la sfaturile agrotehnice.

Foloasele participării la sfaturile agrotehnice sînt limpezi pentru țăranii muncitori. Țăranul muncitor Mihail Bobîrnac din satul Sărata, de pildă, a obținut în 1954 o recoltă de 2.500 kg. porumb la hectar. In 1955, muncind așa cum a învățat din sfaturile agrotehnice, producția lui s-a urcat la 3.800 kg. la hectar. In același sat, țăranul muncitor Gheorghe Babeș a obținut în 1955 cu 1.400 kg. porumb la hectar mai mult decît în 1954. Pe întreaga regiune, numărul fruntașilor recoltelor bogate a crescut în 1955 cu 2.000 față de 1954, iar producția de cereale a sporit cu 90.000 tone.

De curînd, în regiunea Bacău a avut loc o consfătuire a propagandiștilor fruntași ai sfaturilor agrotehnice săptămînale. Cu acest prilej s-au scos în evidență succesele, s-au criticat lipsurile și părțile slabe, a avut loc un rodnic schimb de experiență. Ceea ce a ieșit însă cu multă putere în relief la această consfătuire este folosul imens al sfaturilor agrotehnice, necesitatea ca această formă să fie extinsă cît mai larg în scopul popularizării agrotehnicii înaintate în masa țăranilor muncitori. Aceasta este o bună învățătură atît pentru Comitetul regional U.T.M. Bacău și pentru comitetele raionale U.T.M. din regiune — care, din păcate, au dat un concurs prea slab organizării și funcționării sfaturilor — cît și pentru celelalte comitete regionale și raionale U.T.M. din țară, care se străduiesc să atragă pe utemiști și pe tinerii țărani muncitori la însușirea și răspîndirea agrotehnicii și a metodelor înaintate privind creșterea animalelor. Organele și organizațiile sătești ale U.T.M. au datoria să sprijine organele de stat pentru extinderea acestei forme de popularizare a agrotehnicii, pentru asigurarea conținutului științific al convorbirilor, pentru ținerea unor expuneri bazate pe specificul comunei respective etc.

Practica a dovedit că sfaturile agrotehnice organizate pe baza circumscripțiilor electorale sînt pe deplin utile în răspîndirea metodelor înaintate de lucrare a pămîntului și creștere a animalelor. Ele pot fi organizate oriunde există posibilități, ca ajutoare în lupta pentru recolte bogate, pentru îndeplinirea sarcinilor puse în fața agriculturii de cel de al doilea plan cincinal. Astfel, alături de formele de învățămînt agrozootehnic organizate, cum sînt cercurile agrozootehnice de pe lîngă căminele culturale, cursurile agrozootehnice trienale și de trei luni din gospodăriile colective și întovărășiri, vom avea o nouă formă, un nou sprijin în lupta pentru sporirea producției agricole vegetale și animale.

Scînteia tineretului

Documentele Congresului — imbold spre noi succese în muncă

Insușindu-și zi de zi măiestria profesională, tînărul lăcătuș constructor CICU IOAN de la uzinele „Mao Țze-dun" din Capitală e mult apreciat de tovarășii săi de muncă. Prin buna organizare a locului de muncă, el obține zilnic o depășire a normei de peste 50 la sută.

Utemista LUCACI ANA lucrează la fabrica de produse zaharoase „Fraga" din București. Aplicînd cu succes metoda Voroșin, ea a obținut de curînd titlul de fruntașă în producție.

Metode înaintate în transportul feroviar

ROȘIORI DE VEDE (de la corespondentul nostru).

Știați că locomotiva 324.150 care circulă pe distanța Roșiori de Vede — București Nord, poate să facă drumul acesta consumînd o cantitate de combustibil mai mică decît cea planificată pentru acest scop?

Aceasta au dovedit-o tinerii mecanici și fochiști din brigada utemistă condusă de mecanicul utemist Dumitru Biboi. Iată cum s-au petrecut lucrurile. In urmă cu cîteva luni, feroviarii din brigada de pe locomotiva 324.150 s-au împrietenit cu comsomolista Clavdia Baranovskaia. Prietenia lor a început după ce aceștia au studiat broșura în care Clavdia Baranovskaia vorbește despre metoda ei. Și roadele acestei prietenii n-au întîrziat să se arate. Folosind forța vie a locomotivei, utemiștii au realizat în cinstea Congresului, numai în decursul lunii decembrie, o economie de cărbuni și lubrefianți în valoare de 7.400 lei.

...In zilele acestea, muncitorii de la depoul C.F.R. Roșiorii de Vede au discutat pe marginea Directivelor celui de al II-lea Congres al Partidului, cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale.

Cu multă atenție s-a discutat pasajul în care se vorbește despre reducerea prețului de cost cu 9 la sută în transporturile feroviare.

Brigada condusă de Dumitru Biboi s-a angajat să aplice cu și mai multă strictețe metoda Clavdiei Baranovskaia în vederea obținerii unor economii cît mai însemnate.

Printre constructorii războaielor automate de țesut...

Directivele celui de-al doilea Congres al P.M.R. cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei noastre naționale prevăd printre altele și înzestrarea întreprinderilor textile cu mașini moderne.

Fabrica „Unirea" din Cluj este una din întreprinderile care produc mașini moderne și singura din țară care construiește războaie automate de țesut. Pînă acum muncitorii — tineri și vîrstnici — ai acestei fabrici au realizat peste 50 la sută din piese pentru lotul de războaie automate prevăzut în planul pe luna ianuarie.

De asemenea au mai fost executate peste 2000 kg. piese de schimb pentru mașinile textile și alte 2000 kg. piese de schimb pentru mașinile agricole.

Succese deosebite în această muncă entuziastă au obținut brigăzile de tineret de la secția montaj și turnătorie. Brigada de tineret de la secția montaj, condusă de Sojgo Francisck, brigadă fruntașă pe uzină, are zilnic o depășire a normei de peste 70 la sută.

După primele zile ale lunii ianuarie

Directivele Congresului partidului cu privire la cel de al doilea plan cincinal, prevăd printre altele dublarea producției de fontă pînă în anul 1960. Conștienți de sarcinile mari ce le revin, furnaliștii de la uzinele „Victoria" Calan s-au angajat să contribuie din plin la realizarea acestui obiectiv.

Datorită preocupării pentru folosirea deplină a volumului util al furnalului, echipa condusă de prim-topitorul Iosif Ștefănescu de la furnalul nr. 1 a dat în primele 5 zile ale lunii ianuarie cu 10,2 la sută mai multă fontă decît prevedea planul, cea condusă de Gheorghe Bira și-a depășit sarcinile de plan cu 4,38 la sută, iar echipa în fruntea căreia se află cunoscutul furnalist Iosif Bîrlea a dat cu 9,39 la sută mai multă fontă peste plan.

Strădania în muncă a celor trei echipe de la furnalul nr. 1 a contribuit ca în primele 5 zile ale acestui an, producția de fontă pe întregul furnal să crească cu 8,33 la sută.

Noi produse electrotehnice

TIMIȘOARA 9 (Agerpres). — In anii primului plan cincinal colectivul fabricii „Electro-Banat" din Timișoara a fabricat peste 100 tipuri de produse electrotehnice. Pentru a traduce în viață sarcinile care le revin din Directivele Congresului partidului cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale, muncitorii, inginerii și tehnicienii fabricii au hotărît să amenajeze încă în cursul acestui an o nouă secție de galvanizare și să construiască un tunel de uscare pe bandă în secția de vopsitorie, unde se vor folosi lămpile pentru radiații infra-roșii. La secția mecanică se va introduce inovația cunoscutului strungar Ștefan Kovacs de la fabrica „Electromotor", care constă în automatizarea strungurilor la care se lucrează repere mici. Aplicarea acestor măsuri va asigura pe întregul an 1956 o creștere a producției-marfă cu 19 la sută față de anul trecut.

Anul acesta, colectivul fabricii „Electro-Banat" va începe producția unor noi sortimente ca: lămpi de semnalizare pentru tablourile de distribuție, noi tipuri de candelabre, fișe triple și altele.

O invitație primită de Observatorul astronomic din București

Observatorul astronomic din București a primit o invitație din partea președintelui Comisiei planetare a Comitetului astronomic al Academiei de Științe din U.R.S.S., N. D. Barabașev, de a participa la programul de observații vizuale și fotografice, radiometrice, spectroscopice, electropolarimetrice, care se va desfășura în luna septembrie, pentru studierea planetei Marte, cu prilejul apropierii ei foarte mult de Pămînt.

Aceste observații — pentru care se vor folosi instrumentele cele mai puternice ale observatoarelor din Crimeea, Tașkent, Abastuman, Alma-Ata — urmăresc determinarea condițiilor fizice de pe suprafața planetei, în legătură cu posibilitățile vieții pe Marte.

Insemnări

Socotitoarea

Sania cu doi căluți negri, rotunzi ca doi pepeni, ne-a lăsat în fața sediului gospodăriei colective „Vladimir Maiacovski" din raionul Slobozia. De la gară venisem prin pădure și drumul fusese deosebit de plăcut, mai ales că avusesem drept vizitiu pe unul din cei mai inimoși flăcăi ai colectivei, Ion Stanciu, ajutor de socotitor, un băiat mărunțel, brunet și guraliv „dat dracului" cum s-ar caracteriza el însuși.

Am pășit pe cărările înguste, mărginite de pietre văruite, spre clădirea sediului.

Printr-un geam pe jumătate aburit am zărit un profil micuț de fată încadrat de un păr mătăsos cu fruntea înaltă și gura întredeschisă șoptind pe semne pe urma cifrelor adunate dintr-un registru deschis, pe care-l ținea în față.

Chiar în clipa în care ne-am cunoscut, m-am și împrietenit cu Vasilica Rădulescu, sau „Chița" cum îi spun oamenii — socotitoarea gospodăriei colective.

Dacă intri în biroul gospodăriei nu se poate să n-o întîlnești pe Vasilica, pe scaunul ei, „la datorie", cum spune ea însăși zîmbind. Oamenii s-au obișnuit cu chipul ei modest de școlăriță, cu glasul ei cald și melodios și nimeni nu-și închipuie cum ar arăta biroul, cum ar arăta registrele enorme, fără capul blond al Vasilicăi, aplecat asupra lor.

Dar să nu credeți cumva că Vasilica ar avea înclinații birocratice, că de aceea stă toată ziua pe scaun. Nu! Cîndva a muncit la cîmp și-i place și acum să muncească. Dar stă acolo fiindcă pur și simplu are de lucru, gospodăria s-a mărit din an în an, avutul crește neîncetat, mereu calculele sînt mai grele, mai pretențioase.

In 1952, cînd a luat ființă gospodăria colectivă, Vasilica a înscris cu mîna ei tot inventarul și toată averea într-un caiet de dictando, cu 10 file. Vasilica își amintește bine zilele acelea. Uneori răsfoiește caietul acela și-l pune alături de registrele groase, cartonate sau îmbrăcate în pînză roșie și îi vine să rîdă. E o diferență ca de la cer la pămînt: 40 de familii în 1952, aproape 200 la începutul lui 1956; 150 de hectare la început, 500 hectare astăzi: atunci nici o oaie, azi 400; atunci nici un porc, azi peste 100.

Vasilica, socotitoarea, știe să citească în cifre ca într-o carte, întîmplări pe care alții le-au uitat de mult. O rog să se uite la rubrica lui Bejgu Stelian. Vasilica se uită în cifre și-mi spune:

— Alde Bejgu — ca de altfel toți colectiviștii — au fost neam de oameni săraci. Plecau cu cîrdul în fiecare primăvară cu traista pe umăr să lucreze la boierul Secelaru... Dormeau în grajduri, n-aveau nici măcar un bordei. Și acum... (Vasilica se uită din nou la cifre) .Stai să vedem cît am împărțit în 1954 la ziua-muncă: 3 kg. de grîu, 9 kg. porumb, și... anul acesta 9 kg. de grîu și 10 kg. de porumb, șoptește ea, apoi continuă:

— In 1955 Bejgu are ca în fiecare an cîte 500 de zile-muncă. In '54 a luat numai grîu și porumb 6000 de kile; în '55 îi vine aproape un vagon. Și-a făcut casă, a fost cu nevasta și copilul la București și i-a îmbrăcat din cap pînă-n picioare. Zilele trecute a vîndut statului un porc de peste 200 kg. crescut de el acasă pe care a luat aproape 3000 lei.

Vasilica se oprește și mă privește cu ochii ei albaștri, senini.

— L-ai cunoscut pe Bejgu? Cel care umblă pe bicicletă cu căciula pe-o ureche...

Il cunoscusem cu puțin mai înainte. Bejgu e un om înalt, ciolănos, tînăr. Are ochii verzi cu o privire tăioasă, sfredelitoare. Am stat de vorbă cu el. E brigadier la grădina de legume. Anul trecut a avut o producție nemaiintîlnită în Bărăgan: 20.000 kg. de roșii la hectar, 20.000 kg. cartofi la hectar, 12.000 kg. de ceapă etc.

Vasilica deschise registrul la altă pagină.

— Uite, aici, trei frați unul după altul: Ion Ștefan, Răducanu Ștefan și Tudor Ștefan. Sînt toți tineri. Așa cum îi vezi înșirați aici, îmi spune Vasilica, așa le sînt înșirate casele noi pe aceeași uliță.

N-am putut să rezist îndemnului inimii: trei frați tineri, trei colectiviști, trei case noi ridicate în doi ani pe aceeași uliță... Le-am făcut o vizită. I-am găsit la masă și am nimerit la sarmale de purcel (tăiase fiecare cîte un porc). Le-am văzut apoi gospodăriile, una mai frumoasă ca cealaltă. (Unul avea în grajd două vaci și o juncă, ceilalți cîte una). Toți aveau în curte păsări și în cocină cîte doi porci.

— Dar tu, Vasilica Rădulescu, tu de ce nu-mi spui nimic despre tine? am întrebat-o a doua zi, în timp ce stam împreună la gura sobei și sorbeam din ceaiul fierbinte cu aromă de romaniță.

Vasilica m-a privit mirată cu ochii ei de un albastru senin.

— Despre mine? Nu m-am gîndit, a zis ea. După cum vezi am tot ce-mi trebuie... Anul ăsta vreau să-mi cumpăr mobilă. Dar tot nu plec din casa părintească pînă nu-mi împlinesc o dorință a mea.

S-a oprit, a oftat, pe urmă mi-a spus focul ei.

— Am dorit tare mult să învăț. Dar n-am avut posibilitatea în trecut... Aici s-a oprit din nou; s-a uitat pe fereastră și a tăcut. Vreau să învăț acum. Să-mi dau liceul. Să fiu de mai mult folos țării.

Mă uit la ea. Ochii îi sînt scăldați într-o încercuire de rouă. Vasilica, o țărancă, o fată care n-a învățat în afară de clasele primare decît două luni de școală de socotitor, a rostit cuvintele astea. „Vreau să fiu de mai mult folos țării!"... De-abia acum fac legătură între aceste vorbe și alte fapte pe care nu le-am luat în seamă. Văzusem că seara, după ce se întorceau de la lucru, oamenii se opreau în dreptul biroului Vasilicăi și o întrebau:

— Tovarășă Chița, au venit azi ziarele?

Vasilica își ridica ochii din cifre, ochii ei calzi, serioși, căuta în sertar, le întindea ziarul și nu uita să le spună:

— Vedeți că în pagina externă a apărut un articol despre alegerile din Franța.

Și apoi am văzut că socotitoarea mai are și acasă o ladă plină cu cărți. Poate că și ele și-au spus cuvîntul...

STELA NEAGU

Turiști sovietici pe Valea Prahovei

Duminică seara a sosit în Capitală cel de al 6-lea grup de turiști din U.R.S.S. care ne vizitează țara în cadrul convenției dintre „Inturist" din Moscova și „O.N.T. Carpați".

Grupul de turiști sovietici, din care fac parte ingineri petroliști, geologi, profesori și muncitori din orașul Baku, R.S.S. Azerbaidjană, va petrece patru zile în Capitală, iar timp de trei zile va face o vizită pe Valea Prahovei.

Un concurs literar interesant a luat sfîrșit

Luni seara, a avut loc la Casa de Cultură a Sindicatelor din București festivitatea premierii celor mai bune lucrări prezentate la concursul literar cu tema „Oamenii muncii conduși de partid construiesc socialismul în patria noastră".

S-au acordat 14 premii și 7 mențiuni unor participanți la concurs printre care Gh. Nica, Mariana Ionescu, Dinu Lefter, Georgeta Iliescu, T. Iliescu, Aurel Schwartz, V. Fulgeanu.

Din partea comisiei de examinare a lucrărilor, premianții au fost felicitați de scriitoarea Lucia Demetrius, laureată a Premiului de Stat.

S-au citit apoi fragmente din lucrările premiate.

(Agerpres)

NAVOMODELIȘTI

In fotografie: Tineri lucrînd cu interes la construcția unor machete de vase cu pînză într-un cerc A.V.S.A.P. de navomodelism.

Iubitorii artei învață

Pe sălile Palatului Culturii din Iași domnește în fiecare seară o vie animație, datorită în cea mai mare parte elevilor Școlii populare de artă de pe lîngă Casa regională de creație. Această școală a fost inaugurată în cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R., la 21 decembrie 1955.

560 de persoane, tineri și vîrstnici, muncitori de la fabrica „Țesătura", de la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie", de la cooperativa „1 Mai", studenți și studente de la Universitatea „Al. I. Cuza" și de la Institutul politehnic, funcționari și elevi, urmează cursurile acestei școli care funcționează cu patru secții: dans, muzică, teatru și artă plastică.

Secția de muzică, de pildă, pregătește artiști amatori în mai multe specialități: canto, pian, acordeon, vioară și dirijat.

Printre elevii școlii se numără și oameni ai muncii din împrejurimile orașului Iași sau chiar din alte orașe. Desenatorul tehnic Constantin Manolache de la Atelierele C.F.R. Pașcani urmează cursurile clasei de artă plastică. Țăranul muncitor Constantin Partenie, din comuna Ciurea, învață să cînte la acordeon.

Unii elevi sînt înscriși la cîte două secții.

Școala populară de artă din Iași are ca instructori cadre calificate de la Teatrul Național, profesori ai Școlii medii de muzică, membri ai Filarmonicii de Stat „Moldova", ai Filialei din Iași a Uniunii Artiștilor Plastici.

AZI

în pagina 4-a

☆ **Incheierea vizitei delegației sovietice în R.D.G.**

☆ *Vești din Moscova.*

☆ Largă mișcare în Franța pentru crearea „Frontului popular".

☆ **Noi manifestații în Iordania împotriva aderării la „pactul de la Bagdad".**

☆ *Președintele Eisenhower recunoaște situația grea a fermierilor americani.*

DIN CARNETUL DE REPORTER

O veche bormașină

De curînd am fost în schelele petrolifere ale Moldovei, la Moinești. Am umblat prin multe locuri. Peste tot același lucru: clocotul vieții noi.

Privind împrejurimile în gînd au început să mi se înfățișeze, ca o imagine destul de clară, vechiul atelier înegrit de ploi și vînturi, mecanicii care organizaseră în acest loc, acum mai bine de trei decenii, o grevă pentru revendicarea drepturilor lor politice și economice. O duceau greu oamenii acestor locuri pe atunci. Salarii de mizerie, condiții proaste de muncă. Iar acum...

Pînă la plecarea trenului mai era destulă vreme. Am traversat liniile de oțel care se aliniau în fața peronului din Moinești, am avut o scurtă convorbire cu portarul de la noua clădire a „Atelierului Central" și iată-mă trecînd în revistă sălile spațioase și luminoase, utilajul modern, pe vrednicii mecanici care dau viață mașinilor, umplînd de voie bună încăperile.

Condiții noi de muncă, mai bune. Ai apăsat pe un buton și cuțitul strungului taie nemilos din metalul lucitor care încet, încet, prinde forma dorită; o simplă manevrare și macaraua îți aduce la îndemînă orice piesă, fie ea cît de grea. Și totuși în noul atelier am văzut o mașină „mîncată" de rugină. E vorba de mașina pentru găurirea diferitelor piese. Am rămas mirat. Ascultînd însă o scurtă povestire, nedumerirea m-a părăsit deîndată, în locul ei fiind stăpînit de o curiozitate firească...

Intr-adevăr această mașină de găurit are o vîrstă „înaintată". Ea a „muncit" și în vechiul atelier de aici. Aici și-au făcut ucenicia și au trudit din greu zeci de ilegaliști organizatori ai grevei care în ciuda tuturor greutăților și furiei stăpînului, duceau cuvîntul partidului în rîndurile oropsiților din schelele Moldovei. Nici meșterii cei bătrîni care au fost martorii mizeriei din trecut, nici cei tineri care cunosc din gura celor vîrstnici povestea acestei mașini, nu s-au putut despărți de ea. Nu puține cereri adresate patronului Bonaru, pentru revendicarea drepturilor muncitorilor s-au semnat pe placa netedă de fier a mașinei acestea.

Astăzi mașina a fost reparată, i s-a adăugat un motoraș și... lucrează din plin. Cine lucrează la ea? Iată-l acum pe utemistul Neculai Anghelache, viitor mecanic, care se „necăjește" să dea găuri la un ventil de [illegible] țoli. E o treabă grea pentru dînsul, dificilă: e primul ventil căruia îi face găuri.

Fără să fie observat, meșterul Ion Chetreanu, un bătrîn cu tîmplele ninse de ani, se apropie de Anghelache privindu-l zîmbind, prin sticlele ochelarilor.

— Ce vrei să faci aici Nicolae?

Nicolae privește încurcat spre meșter. A roșit pînă în vîrful urechilor. Ce să răspundă? N-a fost învoit să dea el singur găuri la ventil. Desigur că va fi dojenit. De fapt și merită. Doi ochi senini, înțelegători, s-au fixat asupra lui. Sînt privirile strungarului Anton Caidas care a calificat în lunga sa carieră peste 20 de tineri. Cei doi ochi clipesc. Nicolae, încurajat de gestul strungarului, se decide să vorbească.

— Apoi, la ea nu lucrează nimeni „special". Care are nevoie, dă singur găuri. Și dacă lucrează toți, eu...

Ion Chetreanu rămîne puțin pe gînduri. Are dreptate ucenicul. În „toți" desigur că intră și Nicolae. Fără să dea vreun răspuns își continuă drumul. Nicolae își vede mai departe de lucru.

Puțin mai tîrziu meșterul Chetreanu zăbovi din nou în apropierea ucenicului. Acesta tocmai terminase „treaba". Luă șublerul din buzunar și începu să măsoare distanțele dintre găuri. Pe fruntea ucenicului se iviră broboane de sudoare. Oare reușise? De pe chipul meșterului nu putea afla nici un răspuns. De vorbit nu vorbea nimic. Nu se poate, de fapt, să fi greșit. A calculat cu destulă atenție. In sfîrșit! Meșterul dă din cap, aprobator, rostind: „Ei, nu-i rău, Nicolae, ba-i chiar foarte bine".

Nicolae simte că-i crește inima, să-i spargă pieptul nu altceva. Dorește să spună ceva dar nu reușește. Știe doar atît. Că de astăzi înainte va putea lucra și dînsul la „bormașina ilegaliștilor". E bucuros. A făcut noi pași mari și curajoși...

D. DORNESCU

Insemnări la Gaidar

Ne simțim atrași să începem aceste foarte libere însemnări pe marginea celor două volume de opere ale lui Gaidar, prezentînd cititorului doar „Ceașca albastră". Intr-atît ne-a entuziasmat. Cine vrea să se îndrăgostească de Gaidar, să guste pe îndelete din „Ceașca albastră"; e aici Gaidar tot, tot. Asta e o simplă dorință pe care ne mulțumim numai s-o consemnăm.

Și să începem cum se obișnuiește...

Care-i melodia lui Gaidar, care-s acordurile lui și numai ale lui?

Indrăznim să scriem că Gaidar nu se bate în primul rînd pentru caractere, la modul: „Asta-i Timur!", „Eu, Jigan și alții..." Făurirea caracterului se petrece pe nesimțite, printr-o mișcare de rară naturalețe, urmărită — asta da! — cu cea mai mare tenacitate de autor. Mișcarea aceasta, după părerea noastră principală problemă a conținutului scrierilor lui Gaidar — este întîlnirea copilului cu lumea înconjurătoare Fiecare schiță sau nuvelă pune pe prim plan mișcarea unor oameni fragezi într-un univers tot mai larg Mișcarea lor în lume, mișcarea lor în epocă — iată ce-l absoarbe pe Gaidar cînd povestește despre eroii săi. La o privire lucidă asupra celor două volume, veți vedea că eroii sînt mai puțin impuși, mai puțin categorici, mai puțin diferențiați decît situațiile în care sînt puși, mișcările la care se supun, perfect deosebite, perfect memorabile. Primul lucru care-l vom spune despre „R.V.S." nu se referă la trăsăturile lui Jigan și Dimca, ci la acea situație deosebită: doi copii salvînd un bolșevic! Copiii din „Adăpostul nr. 4" nu-i vom ține minte unul cîte unul, dar multă vreme vom fi urmăriți de imaginea unui grup de țînci rătăciți în timp de pace pe un poligon pentru trageri de artilerie, auzind pentru prima oară bubuit de tun și punînd mîna, întîia oară în viață, pe o schijă de obuz... Farmecul adorabil al lui Ciuc și Ghec e învăluit de poetica lor descoperire a tainelor taigalei. Iar în „Ceașca albastră" — nimic, nici replicile savuroase ale Svetlanei, nici naivitatea robustă a tatălui, nu pot întrece frumusețea situației — tata și fetița „supărați" dintr-un nimic pe mămica, pleacă de acasă încotro văd cu ochii, descoperind încîntările lumii! După cum vedeți — situația, mișcarea, depășește caracterele, desigur fără a se isca vreo contradicție.

Și totuși, nu-i deajuns. Ca să ajungem în centrul problemei, ar trebui să insistăm pe acel „întîia oară" care-l pasionează pe Gaidar. Toate „întîlnirile" au loc sub semnul lui „întîia oară", au sensul de descoperiri. Din tot acest proces ultra-complicat — procesul de cunoaștere a copilului — Gaidar alege, cu o siguranță de doctor în pedagogie, veriga numită inedit. Fără ciocnirea aceasta inedit-copil, nu putem înțelege povestirile sale. In „R.V.S.", conflictul se centrează pe contactul lui Dimca și Jigan cu date elementare ale războiului civil roșii și albii, bolșevic și dezertor, o pușcă, inițiale misterioase ca R.V.S. — iată ce noțiuni și obiecte absolut noi pentru copii, le asaltează conștiința, începînd s-o modeleze „Adăpostul nr. 4" ne apare ca o schiță de inițiere — pur și simplu — de inițiere asupra ceea ce înseamnă obuz, schije, tranșee, poligon de tragere, artilerist... In „Ținuturi îndepărtate" — una din cele mai echilibrate povestiri pentru copii din cîte am citit — cei doi eroi principali, Vasca și Petca, se întîlnesc prima oară cu geologia și politica.

Și ne e cu neputință să nu cităm această fermecătoare gravitare a inteligenței și sensibilității lui Petca în jurul busolei, mișcare atît de explicită pentru concepția lui Gaidar, încît ne va suplini poate de insistarea pe alte explicații și exemple: „Acul ascuțit se învîrti și el și, după ce se legănă de cîteva ori, se opri cu vîrful lui negru în direcția unui pin bătrîn și stufos care se înălța la marginea pădurii Asta îi plăcu lui Petca. Atunci făcu înconjorul cortului, o luă pe după o tufă apoi pe după alta și se învîrti așa pe loc de vreo zece ori încercînd să înșele și să încurce acul"...

Lupta inteligenței lui Petca cu busola nu e singulară în opera lui Gaidar. Există o lume a „obiectelor gaidariene" am spune—prin care universul, epoca devin extrem de plastice și apropiate minții copiilor Obiectele gaidariene de predilecție sînt mai ales din sfera geografiei — categoria uneltelor de investigare elementară, simplă a lumii: busole, hărți, stegulețe — și din sfera „bunurilor armatei" ca să spunem așa — puști, tunuri, binocluri, telefoane... Lumea și lupta!

Ciocnirea inedit-copil e urmărită și îmbogățită considerabil pe planul noțiunilor, al ideilor. Epoca îi asaltează nu numai cu tehnica, cu uneltele — ci, poate mai copleșitor, cu ideile și cu evenimentele ei hotărîtoare. „Ca și pe mamă-sa, scrie Gaidar în „Ținuturi îndepărtate" foarte avantajos pentru argumentarea noastră, îl surprindea (pe Vasca n.n.) viteza cu care veneau unul după altul evenimentele. Atîta doar, că această viteză nu-l speria, ci dimpotrivă îl atrăgea, așa cum îl atrăgea viteza amețitoare a trenului accelerat..." Cu cea mai mare seriozitate Petca și Vasca discută despre chiaburi:

„—...Dar ce-o fi asta, chiabur, Petca? De ce unii oameni sînt ca toți oamenii, iar alții sînt chiaburi?

— Dacă ești bogat, gata: ești chiabur. Vezi tu care ești sărac nu ești chiabur, iar Danila Egorovici e chiabur..." explică atît de firesc și inexact Petca. Formarea colhozului în satul Aleșino — cu implicațiile sociale și morale care pătrund pînă în casele lor: tata și mama numai despre colhoz vorbesc — îi preocupă la un moment dat mai mult decît geologii! Fără prea multe explicații și prelucrări din partea autorului, copiii vor reacționa împreună cu părinții — pentru colhoz, împotriva dușmanilor, deși reprezentarea colhozului e departe de a fi completă pentru ei, spre mirarea poate a unor îndrumători ai literaturii pentru copii de la editurile și revistele noastre. Gaidar nu se sperie: vor învăța ei, mai tîrziu, cu vremea, ce înseamnă exact colhoz. Pînă una-alta, Fedca Galkin, e numit de unii copii: „Fedca colhozarul — porcu și măgaru"... și Fedca se ia la bătaie cu ei.

Pașka Bukamașkin nu știe ce diferență e între albi și fasciști, dar îl va cuprinde pe Sanca în această formulă aproximativă: „vestitul fascist Sanca, din garda albă... cu care o să ne răfuim noi", pentru că, în răutatea lui copilărească, Sanca a jignit-o pe Berta, fiica unui emigrant evreu din Germania hitleristă. Asaltat de noile noțiuni care roiesc în jurul lui, Pașca nu face altceva decît să le integreze primitiv dar atît de fermecător, în categoriile „bine" și „rău". care-i sînt mai clare. Sanca fiind rău, e fascist — clar! In aceeași luptă cu noțiunile, Svetlana va riposta, luînd oarecum apărarea lui Sanca: „...poate că Sanca nu-i chiar așa de fascist Poate că-i numai prost!" „Așa de fascist" — formulă naivă, dar suficientă credem pentru a sugera înțelegerea exemplară cu care Gaidar dezbate conflictul inedit-copil pe planul ideilor.

Pînă și noțiunea fericirii e abordată, în cea mai exactă viziune korceaghinistă, fără alterări sau concesii. Basmul acela modern „Piatra cea fierbinte" are ca substanță cunoscuta idee din „Așa s-a călit oțelul" — viața nu o trăiești decît odată, trăiește-o demn! Basmul nu va „copilări" ideea. Despre fericire se va vorbi copilului cu tot seriosul. Față-n față cu piatra fermecată pe care scrie: „Acel ce va căra această piatră pînă în vîrful dealului își va recăpăta tinerețea și-și va începe viața de la început"... puștiul, Ivașca, va face o retrospecție sumară și gravă: ce are el nevoie să care piatra, să-și reînceapă viața? „Cu toate că-i încă mic, a avut parte de fericire de trei ori pînă acum Intîi cînd era cît pe ce să întîrzie de la școală și un șofer necunoscut l-a luat într-o mașină sclipitoare și l-a dus de la grajdul colhozului pînă la poarta școlii A doua oară, în primă vara asta, cînd a prins cu mîinile goale, într-un șanț o cogeamite știucă. Și, în sfîrșit, cînd unchiu-său Mitrofan l-a luat cu el la oraș, la serbarea veselă a lui 1 Mai..." După cum vedeți, o interpretare originală a fericirii, la nivelul cîtorva anișori de viață în socialism. Ceva mai tîrziu, Ivașca își va rotunji noțiunea despre fericire: paznicul livezii unui colhoz — bătrîn invalid și albit de ani — îi va arăta de ce nu are nici el nevoie să care piatra să-și recapete tinerețea: și-a dat cele mai bune zile ale vieții pentru răsturnarea exploatării, pentru socialism!.. „Asta nu e fericire, prostuțule? Ce nevoie am eu de altă viață? De altă tinerețe? Chiar dacă mi-a fost grea, viața mi-a fost curată și cinstită..." Astfel copilul capătă despre complicata fericire o idee matură, aspră, de orizont korceaghinist, nesimplificată în drajeuri, pretinzînd un efort de înțelegere, fără concesii.

Lui Gaidar îi repugnă explicația amănunțită a reacțiilor eroilor și mai ales socotește necesar ca la atîtea „de ce"-uri, — „pentru ce"-uri care abundă în lumea copiilor, să răspundă sumar și pe departe Il apropie-n pe această linie de Cehov, discretul, delicatul, cel care pășea în vîrful picioarelor, neîngăduindu-și nici o brutalitate, nici un exces de demonstrație în timpul acțiunii.

Poate că cea mai sigură indicație pentru delicatețea cu care acționează Gaidar față de eroii săi — este stăruitoarea ironizare a Olgăi, sora mai mare a Jeniei din „Timur și băieții lui". Olga intră în aceea categorie de oameni care, chiar dacă nu-s răi, chiar dacă îs plini de bune intenții, sînt antipatizați de copii: „omul mare" care vrea explicații logice la orice reacție, care „interzice", care „veghează", omul lui „nu fă asta!" sau în cel mai bun caz al lui „de ce faci asta?"... Gaidar nu subscrie la această categorie a oamenilor mari, care la drept vorbind nu enervează numai pe copii... De ce într-o bună dimineață tăticu pleacă de acasă cu Svetlana cea mică, hai-hui, peste cîmp? Așa — mămica i-a certat pe nedrept pentru spargerea unei cești albastre și ei s-au supărat! Bine, dar e o explicație neserioasă, stîngace. Caută singur explicația profundă, serioasă... De ce Timur face nebunia de a pleca în noapte cu Jenia, pe motocicletă pînă la Moscova, unde prietena lui trebuie, trebuie cu orice chip să-și vadă tatăl? Pentru că pe poarta casei Jeniei, ardea steluța roșie a timuroviștilor — atît explică Gaidar. Bine, dar e o explicație sumară, poate chiar superficială. Fă eforturi și găsește singur explicația largă, mulțumitoare pe care ți-o dă acțiunea. Sînt scene în care frăgezimea explicațiilor gaidariene nu numai că cheamă evident modelul cehovian, dar e chiar la înălțimea lui. In „Să lumineze!" — Verca, o fată plecată în bejenie de teama albilor, se gîndește seara lîngă foc: „oare ce-o să se întîmple dacă albii or să atace cu atîta putere încît armata roșie n-o să le poată ține piept și-o să fie nimicită?" Răspunsurile sînt de o delicatețe demnă de apropierea cu scrisul lui Anton Pavlovici Cehov: Verca își aduce aminte, „fără să știe de ce", (s.n.), de copilărie... Depănînd fiecare amintire, ea își spune: „Nu, n-or s-o nimicească!"...

Aparent, amintirile n-au legătură și nu pot constitui explicații la întrebarea Vercăi. Aparent... Dar e undeva o legătură spre care emoția amintirilor Vercăi te duce pe nesimțite: tristețea vieții sub țarism — cu cîini mai presus decît oamenii, cu oameni buni care zac în închisori, cu bucuriile derizorii ale unei panglici dăruite — era atît de grea pentru Verca, atît de insuportabilă, încît speranțele ei sînt concentrate — pînă la încredere oarbă — în armata roșie.

Refacerea acestor legături de idei, de emoții, de intenții — la care ești mereu chemat — „lupta" continuă cu explicația sumară dar totdeauna esențială, e una din cele mai interesante expresii ale încrederii lui Gaidar în cititorul său tînăr, în inteligența și afectivitatea lui, e unul din modurile originale — puțin luate în seamă la noi — de a educa generațiile proaspete de lectori Și tot aici, la capitolul „explicația la Gaidar" am trebui măcar să sezisăm, de cîte ori Gaidar folosește formula „nu știu ce" — „nu știu ce"-ul fermecător al copiilor pe drumul cunoașterii lumii...

Observația de încheiere am vrea să întregească oarecum o problemă deschisă la început Lărgirea orizontului, maturitate. In concepția multor scriitori pentru copii de la noi, maturitatea înseamnă dacă nu o cumințire neverosimilă, în cel mai bun caz un vis cert despre viitor, o orientare profesională fără echivoc... Gaidar are, pare-se, pretenții mai mici. In „Ținuturi îndepărtate" Pavca face precizări asupra meseriei la care rîvnește — aviator Dar nu se insistă pe asta. E o cunoștință în plus, nu-i „vîrful" nuvelei, punctul ei de foc. Care-i „vîrful"? „Vîrful" e deobicei la Gaidar fixarea unui adevăr fundamental al epocii în mintea copilului, după ciocnirea cu ineditul.. Nu știu cum se va dezvolta mai departe caracterul lui, nu știu ce meserie va alege — dar îl știu stăpîn pe o idee nouă, îl văd pătruns de-un adevăr necunoscut lui la începutul povestirii și fixarea în conștiință e actul cel mai important, care mi-l apropie sau nu. Atît de cunoscuta nuvelă „Școala" nu e în fapt o suită de fixări a unor noțiuni fundamentale ale revoluției în conștiința unui copilandru? Chiar cînd povestirea nu atinge amploarea „Școlii", fixarea ideii — ca obiectiv principal al lui Gaidar — nu e părăsită. In clipa cînd comunistul Egor Mihailovici, căzut în lupta pentru colhoz este înmormîntat, în aceeași clipă, nu departe de sat, se sărbătorește punerea temeliilor unei uzine uriașe — și, plastic, sugestiv, Vasca de sus, de pe un dîmb, va avea deodată viziunea „totului". „Și halta nr. 216, care cu începere de astăzi nu mai era haltă, ci gara „Aripile avionului", și satul Aleșino, și uzina cea nouă, și oamenii aceia care stăteau în jurul sicriului, și împreună cu ei și el, și Petca — toate erau părticelele aceluiași tot, uriaș și puternic care se cheamă Țara Sovietică. **Iar gîndul acela, simplu și limpede se așează temeinic în mintea tulburată a băiatului (s.n.)"**

Ni se pare că — pentru a fi în spiritul lui Gaidar — citatul cu sublinierea noastră, ca și observația finală, nu mai trebuie lungite cu explicații suplimentare.

RADU COSAȘU

Incepe „Emisiunea pentru cei mici"...

...Vocea drăgălașă de copil harnic răspîndită de sutele de mii de difuzoare și aparate de radio în camerele de dormit are darul să trezească pe micuți și să-i adune în jurul aparatelor. Și veselia, rîsul se dezlănțuie împletite cu sfatul și îndemnul bun. Dar nimeni dintre micuții ascultători nu cunoaște munca și strădaniile celor ce le oferă astăzi clipe de haz și învățăminte. Iată în fotografie cîțiva „actori" ai obișnuitelor emisiuni pentru copii, citind „Gazeta Prichindel".

DRUMUL SPRE NOTA 5

„Inainte de a căuta să urcați pe culmile științei, studiați elementele ei. Nu vă apucați niciodată de ceea ce urmează, înainte de a vă însuși ceea ce precede".

Nouă, tineretului, ne adresează Ivan Petrovici Pavlov, pasionanta chemare de a urca spre culmile științei. Iar această culme nu e ușor de cucerit. E nevoie de o muncă asiduă, încordată, perseverentă. Ca să spun cum caut să fac eu acest lucru, cu ce aș putea începe decît cu importanța înțelegerii și generalizării cunoștințelor în ora de predare, aceasta fiind o chestiune dintre cele mai importante în procesul instructiv-educativ.

In momentul cînd începe explicarea lecției atenția îmi este concentrată asupra celor predate. Orice altă preocupare dispare. Urmărind cu atenție cursul lecțiilor de istorie, de pildă, acasă îmi vine foarte ușor să învăț, deoarece citind îmi aduc aminte de cele ascultate la ora de clasă și parcurgînd odată lecția din manual îmi e suficient ca să o știu.

Desigur, nu toate orele de curs sînt la fel de plăcute și s-a întîmplat ca în fața unor lucruri prea abstracte să nu am tot timpul atenția trează. Acest lucru l-am resimțit în timpul studiului acasă, cînd făceam eforturi să pătrund înțelesul lucrurilor la care în timpul orei de curs am fost mai puțin atentă. Atunci am tras concluzia că atenția în timpul orei de curs este prima fază în procesul de învățămînt și ea este obligatorie.

Dar nu este suficient numai înțelegerea celor predate; este deosebit de necesar ca apoi să urmeze procesul de consolidare a cunoștințelor, de reținere a lor în memorie. Nu este de-ajuns să înțelegi lecția de istorie sau fizică, ci trebuie să ți-o și sistematizezi pentru a fi în măsură să faci o expunere precisă, clară, justă a ideilor.

Acum pot spune că geometria în spațiu (în special problemele de geometrie) sînt foarte frumoase și chiar destul de ușoare, deși la începutul anului spuneam tocmai contrariul. Imi venea greu să mă obișnuiesc a vedea în spațiu. Dar iată că mi-am construit niște figuri geometrice. Ele m-au ajutat mult la început. Mai tîrziu, chiar și o schemă pe caiet îmi dădea imaginea corpului geometric, iar acum la o problemă simplă nici nu e nevoie să mai desenez figura.

In general, aș putea spune că scrierea temelor îmi ia destul timp, de multe ori chiar mai mult decît timpul pe care îl rezerv învățatului. Cînd nu am prea multe teme însă, iau culegerea de probleme de fizică și rezolv probleme suplimentare. Se întîmplă să nu pot rezolva unele dintre ele, atunci apelez la ajutorul tovarășei profesoare de fizică. Unele probleme presupun cunoașterea tuturor elementelor învățate în clasele inferioare și dacă le-am uitat îmi iau cartea de fizică din clasa respectivă și repet din nou. Mi-am dat seama că această repetare joacă un rol excepțional în însușirea temeinică a cunoștințelor. Și repetarea o fac nu numai la materia care conține aplicații practice, ci la toate obiectele cuprinse în programul de învățămînt.

Imi vine foarte ușor să învăț la limba romînă; explicațiile profesorului cu privire la viața și opera literară a scriitorilor, ne ajută să înțelegem în mod just cele studiate. Dar pe lîngă acest ajutor, prima mea grijă e să citesc operele amintite la cursuri. Citind mult, am constatat că mi s-a dezvoltat spiritul critic, ascuțimea de a pătrunde în construcția artistică a frazelor sau a versurilor, deprinderea de a vedea în mod realist viața.

Manualele școlare ne pun, desigur, la dispoziție un material bogat și variat și utilizarea lor este deosebit de importantă. In pregătirea lecțiilor folosesc întotdeauna manualul și după ce mi-am ordonat ideile, controlez și notițele ce le-am luat în timpul orei de curs. Desigur, nu mă rezum la atît. Pentru complectarea cunoștințelor în domeniul chimiei și fizicii spre exemplu, îmi este deosebit de prețioasă revista „Știință și Tehnică", unde găsesc multe articole interesante și deosebit de folositoare pentru însușirea mai bună a lecțiilor.

La fel de important este să știi cît să înveți. Niciodată nu am învățat mai tîrziu de ora 10 seara. Peste această oră, uneori citeam literatură, dar niciodată nu pregăteam lecția pentru ziua următoare. Foarte rar, ce-i drept, am învățat dimineața. Dar aceasta avea menirea doar de a consolida cunoștințele acumulate din ziua precedentă.

Cînd am terminat de învățat la materiile mai grele, repet lecția, dar deobicei nu întreaga lecție, ci numai ideile principale.

Timpul care-mi rămîne liber îl utilizez cît mai plăcut. De obicei, de două ori pe săptămînă merg la școala sportivă de tineret. Educația fizică este, fără îndoială, unul dintre mijloacele care contribuie la dezvoltarea multilaterală a caracterului. Sportul ne dezvoltă sănătatea, forța, rezistența, ne ajută să suportăm mai ușor greutățile vieții și să le învingem.

Arta este o formă de cunoaștere a realității. Numeroase filme m-au ajutat în formarea unei concepții juste asupra lumii, altele, cu caracter științific, ca „Africa", „Misterele din Matto Grosso", au contribuit la lărgirea și îmbogățirea cunoștințelor mele despre continente.

Filmele, spectacolele de teatru și în deosebi cărțile le îndrăgesc foarte mult deoarece ele dezvoltă imaginația, fac ca viața să fie mai bogată în conținut, mai armonioasă. Și cu toate că învăț destul de mult— reușesc să-mi rezerv timp și pentru distracție și pentru activitate extrașcolară.

VIORICA GRADINARU
elevă în clasa a X-a C. la Școala medie de fete nr. 2 — Satu Mare

Cel de al IV-lea concurs al cercurilor artistice de amatori

La Clubul uzinelor „7 Noiembrie"

Activitatea cultural-artistică a căpătat o mare însemnătate în viața tinerelor muncitoare de la întreprinderea „7 Noiembrie" din Capitală.

De aceea, întotdeauna, vei găsi la clubul întreprinderii multă animație. Dar acum, de cînd formațiile artistice repetă pregătindu-se pentru cel de-al IV-lea concurs al sindicatelor, multe tinere au cerut să intre în cor, în echipa de dansuri etc. Clubul freamătă de glasuri vesele. Fiecare formație artistică face repetiții de două ori pe săptămînă, se pregătesc cîntece noi. Astfel, corul are înscrise în repertoriul său printre altele, „Cîntec de leagăn", „Floarea muncii", „Cîntec georgian".

Brigada artistică de agitație pregătește un program intitulat „Răsfoind contractul colectiv" prin care popularizează realizările obținute de colectivul întreprinderii în anii regimului de democrație populară.

Echipa de dansuri populare, formată din șase perechi de dansatori, repetă de două ori pe săptămînă dansurile noi pe care le învață pentru concurs, printre care dansurile ardelenești „Pe malul Cibinului" și „Albitul pînzelor".

Tinerele muncitoare își consacră o bună parte din timpul lor liber pregătirilor în vederea concursului.

Iși îmbogățesc repertoriul

Multe și bogate în conținut au fost spectacolele date de către ansamblul artistic al fabricii „21 Decembrie" din Capitală.

Acum, în preajma celui de al IV-lea concurs pe țară al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor, activitatea diferitelor formații ale ansamblului este mai intensă Conducătorii cercurilor artistice de amatori depun tot sufletul pentru a reuși la concurs

Pentru ziua de 20 ianuarie, cînd va avea loc concursul pe întreprindere, se pregătesc cu multă sîrguință cei trei soliști instrumentiști la vioară, pian și muzicuță. De asemenea, patru soliști vocali își îmbogățesc repertoriul cu cîntece noi: Marga Mihăilescu și Mihai Petre cîntă bucăți de muzică ușoară, Bilic Maria interpretează muzică populară romînească, iar Zestran Constanța muzică populară oltenească. Tovarășul Filip Iosif pregătește cîntece populare maghiare.

Tinerii dansatori repetă noi dansuri populare. Ei se vor prezenta la concurs cu o suită de dansuri muntenești și cu jocurile „De doi ca-n Banat"

Corul, destul de numeros — peste 60 de persoane — învață noi cîntece, printre care și „Merișor cu mere coapte".

Dar tinerii de la „21 Decembrie" vor participa la concurs și cu creații literare. Astfel, tinerii Ciocînea Maria și Iosif Mihai sînt autorii piesei în două acte „Mărturisirea" care tratează unele aspecte ale vieții din uzină

Membrii echipei de teatru se străduiesc să interpreteze cît mai bine rolurile din această piesă. De asemenea, brigada artistică de agitație repetă și ea un program nou, prin care popularizează realizările obținute de întreprindere și satirizează lipsurile existente.

Cel de-al IV-lea Concurs al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor a impulsionat munca culturală Fiecare artist amator dorește ca ansamblul său artistic să reușească bine în întrecerea la care va participa.

Acesta-i rolul nostru

— D-apoi n-o să ne stricăm noi cu oamenii de dragul criticii. Nu zic ba, să-i criticăm, dar nici așa ca să rîdă toți de ei.

Așa gîndea în urmă cu un an Vasile Apopii, un flăcău zdravăn și bine legat din satul Roma, raionul Botoșani. Și nu numai el gîndea așa. Brigada artistică de agitație care se înfiripa atrăsese mulți flăcăi și fete, dar puțini aveau curajul să cînte vreun cuplet în care erau satirizate lipsurile unora din sat.

Ce-i drept au fost unele „neplăceri". In primul program au fost criticați directorul căminului cultural din Cotîrgaci, Ion Paraschiv și directorul școlii din Teișoara, Francu Mihai, care au sărit furioși și au amenințat brigada.

— Las-că v-astîmpărăm noi. Așa nu mai merge!

Apoi au părăsit sala trîntind cu necaz ușa.

Dar ușa trîntită nu i-a speriat pe membrii brigăzii.

Amihăiesei Dumitru era birocrat. Nu mai e; Ilaș Gh. Gheorghe era codaș la colectări — acum e printre primii. Gestionarii Cuclureanu Toader și Hușoschi Vasile aveau unele lipsuri în munca lor la cooperativă. Brigada i-a ajutat.

Oamenii au prins curaj; ochiul de gospodar le era acum mai ager și căuta să îndrepte orice defect.

Tinerii artiști puneau mult suflet în interpretare și oamenii veneau cu plăcere la spectacole. Artiștii erau doar din satul lor, îi cunoșteau și de la o vreme începuseră să-i privească parcă cu alți ochi. Intovărășitul Butnărașu Mihai e un om înalt, slab și tăcut, dar ca prin minune pe scenă e vorbăreț al naibii.

De Vasile Apopii am mai vorbit. Acum nu se mai teme să se „strice" cu oamenii.

Cea mai bună solistă a brigăzii este Pînzaru Floarea. O colectivistă rumenă-n obraji și cu voce de privighetoare.

★

Era într-o după amiază de duminică. In sala căminului cultural. Incă puțin și trebuia să înceapă programul. Cortina se ridică și în sunetele zglobii ale unei melodii populare apar prezentatorii.

In sală oamenii-s curioși să afle noutățile. Pe scenă unul din artiști pune o întrebare:

— Cine crezi că dimineața

Doarme dus, pîn-la nămiezi?

Sala se frămîntă, oamenii așteaptă nerăbdători răspunsul și izbucnesc în hohote de rîs cînd aud:

— E Mihai... Știe tot satul.

Pe cuptor poți ca să-l vezi.

Iar Mihai Lezeriuc, căci el e cel cu pricina, se strînge mai laoparte și se întreabă: pe Ion Ilaș de ce-l cruță?

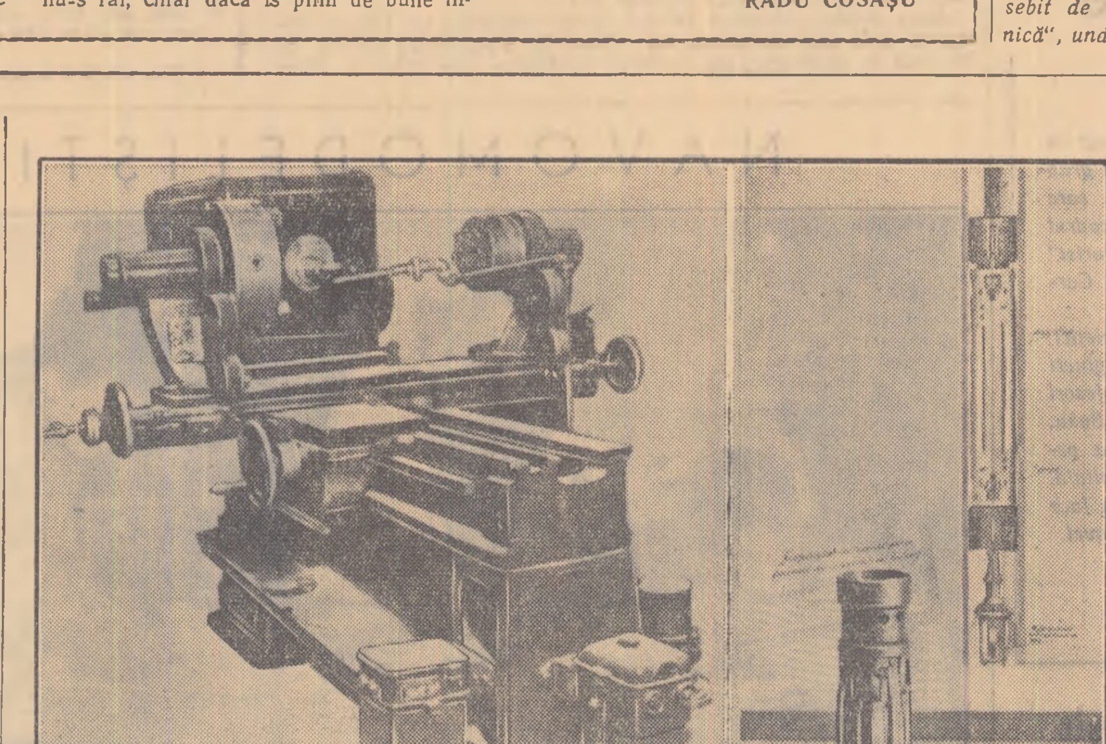
Se aude însă melodia lui „Marinică". Marinică e înlocuit cu „Ionică". Nici Ion Ilaș n-a scăpat.

Programul a continuat cu voie bună...

De îndrumarea brigăzii, de întocmirea programelor se ocupă cu mult suflet învățătorul Huc Constantin. Oricînd el îți vorbește cu drag de munca lor.

— Am organizat diferite programe — spune el — aproape 40; multe lucruri s-au îndreptat datorită lor. Am fost pe la Sulița. Am făcut schimb de experiență cu brigăzile din Bucecea și Botoșani. Insă noi avem multe de făcut. Trebuie să-i ajutăm pe oameni mai mult, doar asta-i rolul nostru.

Corespondent
SCHOR DOREL

Printre numele a numeroși inovatori, care și-au expus lucrările la expoziția de invenții și inovații de la Ploești, am găsit și numele tovarășului Anghel Ion, maistru mecanic șef la schela Boldești. El a realizat din strunguri și freze vechi o mașină de frezat și polizat oglinzile ventilelor de la instalațiile de conducte, cu ajutorul căreia productivitatea la aceste operații crește cu 600 la sută (fotografia nr. 1).

O altă inovație prețioasă e cea a tovarășului Comșa Gheorghe. El a construit un dispozitiv automat pentru deparafinarea sondelor în pompaj fără a mai fi dat tubingul afară. Realizarea acestui dispozitiv înlocuiește echipele de intervenție necesare deparafinării sondelor în pompaj. (fotografia nr. 2).

TRIBUNA secretarului organizaţiei de bază U.T.M.

O adunare generală rodnică

Oamenilor le plac filmele... Dar dacă în locul figurilor mai puţin cunoscute apare pe ecran imaginea fiului, fratelui ori a unui prieten, atunci în acel cerc de oameni proiectarea unui asemenea film constituie un eveniment ce nu se uită curînd. Deci nu este de loc de mirare dacă într-o seară a lunii noiembrie sala căminului cultural din comuna noastră a devenit dintr-odată neîncăpătoare. Au venit cu mic cu mare pentru a urmări — pe ecran — comportarea echipei noastre de oină la finala spartachiadei de toamnă a satelor. Unii erau curioşi, iar alţii neîncrezători că tocmai nişte tineri din Ţiteşti ştiu să facă sport şi datorită acestui lucru au ajuns şi „în film". Pînă la urmă însă filmul a satisfăcut şi curiozitatea unora şi a înlăturat sau a micşorat şi neîncrederea altora. Roadele unei părţi din munca noastră erau mai vii pentru fiecare om din sat.

Dar lucrurile nu s-au oprit aci. După film au început discuţii ce nu s-au terminat nici în seara aceea, nici a doua zi. Mai ales tinerii discutau aprins. Cei care participaseră la activitatea sportivă se întrebau ce s-ar putea face ca în viitor să obţinem rezultate mai frumoase şi în mai multe ramuri sportive. Iar unii dintre cei pe care nu reuşisem să-i atragem încă spre sport, discutau cum ar putea să participe şi ei la antrenamentele noastre. Intr-un cuvînt discuţiile despre „problema sportivă" au cuprins toţi tinerii din comună.

Aceste discuţii le cunoşteam şi noi — comitetul U.T.M. Intr-o zi a venit la mine utemista Elena Boteanu, într-alta Elisabeţa Dumitrescu, apoi tinerii Vasile Cîrstei şi Gheorghe Militaru. Toţi se interesau despre felul cum se va desfăşura activitatea sportivă.

Trecuse vreo săptămînă de la prezentarea filmului cînd am convocat o şedinţă a comitetului U.T.M. Am aflat aci că şi celorlalţi membri din comitet li s-au pus întrebări asemănătoare. Apărea deci ca o datorie a comitetului U.T.M. să analizăm lucrurile. Am hotărît să pregătim o adunare generală în care să discutăm tocmai felul cum s-a desfăşurat activitatea sportivă în comuna noastră şi ce avem de făcut pentru îmbunătăţirea ei.

Tov. Dumitrescu Constantin — preşedintele colectivului sportiv „Recolta" — şi cu mine am primit ca sarcină să pregătim raportul în aşa fel ca înainte de adunare cu cinci zile să-l prezentăm comitetului. Ceilalţi membri din comitet au primit fiecare sarcina de a discuta cu un număr de utemişti în vederea pregătirii adunării generale. De altfel mobilizarea tinerilor s-a făcut destul de uşor, deoarece adunarea trebuia să facă lumină într-o problemă mult discutată de tineri. Şi în vreme ce membrii comitetului stăteau de vorbă cu utemiştii despre aceste lucruri, tovarăşul Dumitrescu şi cu mine am întocmit raportul.

Nu este prea greu să faci acest lucru cînd stai de vorbă cu oamenii.

— Dacă noi, utemiştii care am făcut sport, ne-am fi străduit mai mult să atragem în această activitate şi pe ceilalţi utemişti şi tineri din comună, rezultatele ar fi azi şi mai frumoase — îmi spunea utemista Elena Boteanu. Uite, Nicolae Pănoiu şi Nicolae Dinescu de ce nu vin şi ei la antrenamente? Ce, nu sînt şi ei tineri? Ba sînt chiar utemişti!

Mai toţi membrii organizaţiei cu care am vorbit, au fost de părere că trebuie să găsim calea pentru atragerea spre sport a tuturor tinerilor din comună şi să nu ne mulţumim numai cu o mînă de sportivi. Raportul a analizat pe larg aceasta iar în proiectul de hotărîre au fost prevăzute sarcini pentru realizarea acestui scop. Comitetul U.T.M. a ascultat raportul şi proiectul de hotărîre şi le-a definitivat pentru prezentarea lor în adunarea generală.

De-acum totul era pregătit.

★

Toţi utemiştii ce se găseau în comună au fost prezenţi la adunare. Se vedea că-i interesa ordinea de zi, de aceea au şi luat cuvîntul mai mulţi dintre ei. Şi dintre aceştia unii au ţinut să arate încă odată cît de mult ne-a ajutat organizaţia de partid în dezvoltarea activităţii sportive din comuna noastră. Dar toţi care au luat cuvîntul au fost de părere că nu avem dreptul să ne mulţumim cu rezultatele obţinute pînă acum. De aceea ei au criticat unele lipsuri şi au făcut propuneri.

— Avem material sportiv. Dar dacă în viitor se va mai întîmpla ca tovarăşul Dorobanţu să lipsească iar echipamentul să fie închis, tinerii nu vor veni prea des la antrenamente. Nouă nu ne place să ne milogim pentru a primi echipamentul care este al tuturor. Aceasta era părerea tovarăşului Staicu Gheorghe.

Alţii au fost de părere că în viitor şi conducerea colectivului sportiv „Recolta" va trebui să se ocupe mai mult de organizarea antrenamentelor şi creşterea numărului de membri ai colectivului.

...Şi unul cîte unul, utemiştii şi-au spus păsul. Unii şi-au luat şi angajamente, iar noi am ţinut cont de ele.

Hotărîrea adunării generale era scurtă şi cuprindea sarcini concrete.

Entuziasmul utemiştilor ne-a arătat încă de pe atunci că adunarea noastră va da roade.

De la adunarea generală au trecut puţine zile, dar primele rezultate au şi apărut. La căminul cultural mesele de şah sînt mereu ocupate de iubitorii acestui sport.

Utemiştii Nicolae Păunoiu, Ioan Lungu şi alţii şi-au respectat angajamentul luat în adunare de a se înscrie în colectivul sportiv. De altfel au şi fost primiţi încă zece noi membri în acest colectiv. Şi echipa de gimnastică şi-a reluat antrenamentele.

Pentru comitetul organizaţiei de bază rămîne ca sarcină principală, desfăşurarea mai departe a unei munci politice vii care să asigure traducerea în viaţă a hotărîrii adunării generale privind îmbunătăţirea activităţii sportive.

VASILE TUDOSE
secretarul organizaţiei de bază UTM din comuna Ţiteşti, raionul Piteşti

Spre Cortina d'Ampezzo...

Sîmbătă seara, orele 21. Peronul Gării de Nord, luat cu asalt de numeroşi tineri, cunoştea o animaţie de nedescris. Sute şi sute de prieteni, tovarăşi de muncă, rude, veniseră să ureze mult succes sportivilor care ne vor reprezenta patria la Jocurile Olimpice de iarnă de la Cortina d'Ampezzo. Prin ferestrele largi ale Expresului de Budapesta, zeci de mîini se stringeau şi exprimau făgăduinţa celor ce plecau de a reprezenta cu cinste culorile patriei noastre în Alpii Italiei. Era aproape imposibil ca în tumultul ce înconjura vagoanele Expresului să „prinzi" mai liber un săritor sau o fondistă, un bober sau un antrenor, să porţi cu ei cîteva discuţii în legătură cu Jocurile Olimpice de la Cortina d'Ampezzo.

Primul care a primit cu bucurie să răspundă la cîteva întrebări a fost antrenorul lotului olimpic de fondişti al R.P.R., Ştefan Staiculescu

„Despre pregătirea noastră pentru Jocurile Olimpice şi despre turneul în Uniunea Sovietică? — fireşte am multe lucruri bune de spus. Schiorii romîni au început pregătirile încă din luna iunie, anul trecut. In tot timpul verii şi toamna trecută noi am insistat foarte mult asupra pregătirii fizice generale. Antrenamente pe zăpadă nu am făcut decît în Uniunea Sovietică, unde am avut cinstea de a fi oaspeţi ai celor mai buni schiori din lume. Vreau să transmit încăodată, pe această cale, în numele schiorilor romîni, mulţumirile noastre cordiale lui Lev Nicolaevici Dimitriev — antrenorul sovietic, care s-a ocupat cu atîta dragoste de pregătirile sportivilor romîni, precum şi renumiţilor schiori Vladimir Kuzin, Kolcin, Galiev, Terentiev, Liubov Kozîreva, Maslenikova, Kolcina şi Erşova. Pregătirea noastră din Uniunea Sovietică ne-a ajutat, în special, la perfecţionarea tehnicii şi îmbunătăţirea rezistenţei în regim de viteză".

— După înapoierea în ţară aţi continuat pregătirile?

— Fireşte că da! Sîntem de trei zile în Capitală şi am făcut deja două antrenamente. In sala Dinamo am continuat pregătirea fizică prin exerciţii de gimnastică generală; în parcul sportiv Dinamo antrenamentele au continuat prin curse de cros. Vreau să remarc însă că pregătirea, mai ales tehnică a schiorilor noştri, nu este încă desăvîrşită deoarece noi am avut la dispoziţie puţin timp de antrenament pe zăpadă. Sper însă că în zilele care ne-au mai rămas pînă la J. O. schiorii noştri vor căpăta o pregătire mai bună, datorită faptului că vor continua antrenamentele chiar pe pîrtiile de concurs.

— Cine dintre sportivii noştri, credeţi, că deţine o formă superioară?

— Socotesc că cei mai în formă dintre fondiştii noştri sînt tinerii Aldescu Manole şi Enache Constantin, care în probele de control făcute pe pîrtiile de la Kapgolovo-Leningrad au dovedit că posedă o formă superioară anilor trecuţi. De asemenea, este mulţumitoare forma bună a tinerelor Simion Iuliana, Zangor Elena şi a „mezinei" lotului olimpic feminin al R.P.R., Arvai Margareta. Vreau să mai remarc un lucru: toţi membrii lotului olimpic masculin şi feminin al R.P.R. sînt utemişti.

R. CĂLĂRAŞANU

★

Luni seara a părăsit Capitala plecînd în Italia la Cortina d'Ampezzo, pentru a participa la cea de a 7-a ediţie a Jocurilor Olimpice de iarnă, al doilea lot al sportivilor din R.P.R. Din lot fac parte schiorii C. Enache, M. Aldescu, Ştefania Botcariu, Iuliana Simon, Margareta Arvai, Elena Zangor, săritorul de la trambulină Nicolaie Munteanu precum şi boberii H. Ene, C. Dragomir, I. Staicu, Gh. Moldoveanu, M. Blăgescu, D. Peteu, V. Panait şi N. Moiceanu.

Mezinii lotului olimpic

ALDESCU MANOLE are 26 de ani. Este cel mai tînăr schior din lotul masculin al R.P.R. care participă la Olimpiada de iarnă de la Cortina d'Ampezzo. Cu toate acestea, tînărul fondist Aldescu Manole a mai participat la o grandioasă competiţie sportivă: în anul 1952, la Oslo, el a fost unul din sportivii romîni prezenţi la Olimpiada de iarnă. Tînărul schior Aldescu Manole doreşte să transmită cîteva cuvinte cititorilor „Scînteii tineretului". Să-i dăm cuvîntul:

„Simt o mare bucurie că mă voi întrece din nou cu cei mai buni schiori ai lumii. Pentru a doua oară particip la Olimpiada de iarnă. Vreau pe această cale să asigur pe tinerii patriei noastre că în probele de 15, 30 şi 50 de km. la care voi participa, nu-mi voi precupeţi străduinţa şi toate eforturile mele pentru a ocupa un loc cît mai bun".

ARVAI MARGARETA are numai 18 ani. In anul 1954 a concurat pentru prima dată la concursurile de schi din cadrul asociaţiei Rezervelor de Muncă. A participat apoi la concursurile republicane, iar la 15 august 1955, Arvai Margareta a intrat în lotul olimpic al R.P.R.

„Dar faptul că sînt cea mai tînără schioară din lotul patriei noastre — ne spune Arvai Margareta — nu m-a făcut neîncrezătoare în posibilităţile mele. După selecţionarea mea în lotul R.P.R., datorită condiţiilor bune pentru desăvîrşirea pregătirii, datorită atenţiei cu care m-a ajutat antrenorul nostru Frăţilă Dumitru, cred că am progresat foarte mult în comparaţie cu anul trecut. La Sibiu, Cluj, Predeal şi apoi în Uniunea Sovietică — antrenamentele pe care le-am făcut mi-au întărit entuziasmul, dragostea de a lupta din toate puterile pentru o comportare cît mai bună la Jocurile Olimpice de iarnă de la Cortina d'Ampezzo."

La uzinele „Mao Ţze-dun" din Capitală brigada utemistă condusă de tînărul Fîntînelu Emil e bine cunoscută pentru succesele obţinute în producţie.

In fotografie, responsabilul brigăzii împreună cu tînărul Toma Ştefan nituind cazanul de locomotivă.

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

„Prin cantinele de la I. S. E. P."

Un articol apărut în ziarul nostru nr. 2049 din 2.XII.1955 relata unele fapte petrecute la cantinele I.S.E.P.

Printre altele se menţiona că la cantina nr. 3 din strada Dionisie Lupu nr. 72 calitatea mesei lasă de dorit, iar comportarea personalului este necorespunzătoare.

Criticile dovedindu-se a fi juste, conducerea I.S.E.P. ne comunică printr-o adresă că au fost schimbaţi tovarăşi de la administraţia cantinei şi că au fost luate măsuri pentru îmbunătăţirea mesei. Credem că aceste măsuri vor da roade.

Cărţi noi

I. M. SADOVEANU Romain Rolland *(Colecţia „S.R.S.C.")*

V. EM. GALAN Vecinii *(Colecţia „Biblioteca ţăranului muncitor").*

VALENTIN HEINRICH Cu preţul vieţii.

VLADIMIR COLIN Problemele şi drumurile basmului cult *(Colecţia „Mica bibliotecă critică").*

DAN DEŞLIU Lazăr de la Rusca *(ediţia a III-a).*

EUGEN FRUNZĂ Vă chem! *(versuri).*

VIOLETA ZAMFIRESCU Inima omului *(versuri).*

Familia colectivistului Kigyosi din Sofronea

In sala de jos a castelului de piatră din marginea comunei Sofronea, care aparţinea odinioară moşierului Purgly, iar acum este sediul gospodăriei colective, se desfăşoară sărbătoarea împărţirii veniturilor.

Adunarea generală s-a sfîrşit şi a început petrecerea cu răchie şi vin — că sînt din belşug — cu joc — că la ceardaş picioarele li-s tinere şi bătrînilor. S-a încins un joc de săltau duşumelele. Cîţiva colectivişti mai şugubăţi zic că de-ar fi trăit dl. Purgly şi ar fi văzut cum joacă foştii săi robi, cu siguranţă că ar fi murit pentru a doua oară. Prima dată a murit în 1951, la cîteva luni după înfiinţarea gospodăriei colective.

La începutul petrecerii, o femeie subţirică s-a sfădit cîteva clipe cu bărbatul său şi, peste puţină vreme, s-au mistuit amîndoi în umbra nopţii.

— Ai văzut? Kigyosi s-a dus.

— Nu-i bai, răspunse un altul.

...Nu ştiam ce l-a făcut pe baci Kigyosi să părăsească o astfel de petrecere. O fi avut omul vreun necaz în casă, gîndeam eu. Nu ştiam ce să cred. Peste cîteva zile, cînd i-am bătut la poartă, el m-a poftit într-o odaie călduroasă.

— De petrecere spui? N-a fost nici un bai. Aşa-s femeile. Ce să le faci? Iaca, Ioşka, feciorul meu, e dus la cătănie şi de-atunci s-o pici cu ceară mai bine decît să-i zici să meargă la o petrecere. Băiatul scrie cărţi că-i sănătos şi-o duce bine, dar mama-i tot mamă, se frînge de dorul lui. Harnic băiat e Ioşka. Cu el, cu Ionică cel mic şi cu nevastă-mea, am lucrat anul acesta în gospodărie 1009 zile-muncă.

Kigyosi Ioan îşi potrivi în vîrful creştetului căciula neagră, se ridică de pe scaun, deschise uşa şi-şi strigă feciorul.

— El e Ionică. Utemist, ca şi Ioşka.

Mi-am amintit atunci de cuvintele secretarului organizaţiei de bază U.T.M. din gospodărie, despre echipa de utemişti condusă de comunistul Horvath Pavel, una din cele mai harnice echipe din gospodărie. Şi Ioşka Kigyosi nu era altul decît băiatul slăbuţ la trup dar sprinten care îşi făcuse obiceiul să bată în zorii fiecărei zile pe la porţile tuturor utemiştilor din echipă, îndemnîndu-i să nu lipsească de la lucru. Ioşka Kigyosi era utemistul pe care puteai să-l scoli la douăsprezece ceasuri din noapte şi să-l trimiţi pe jos pînă la capătul celălalt al raionului; s-ar fi dus cu dragă inimă dacă ar fi fost convins că aceasta slujeşte gospodăriei. Nu degeaba atunci cînd a plecat în armată l-au sărutat toţi flăcăii şi toate fetele, ba l-au şi petrecut pînă la gara Aradul Nou.

Apoi, bătrînul începu să povestească despre belşugul de produse pe care i l-a adus munca sa şi a familiei sale în gospodăria colectivă.

— Am primit 32 măji de grîu, apoi...

Scotocindu-se prin buzunare scoase un petic de hîrtie boţit, pe care sta scris sus: Kigyosi Ioan. Sub numele său erau trecute zilele-muncă efectuate: 1009. Apoi, erau înscrise produsele în kilograme; grîu-3198, ovăz-1010, secară-120, porumb-6789, floarea-soarelui-189. Pe aceeaşi foaie, mai jos, sta scris 17 kg. miere de albine, 141 kg. zahăr, 4843 kg. paie şi 1009 snopi de tulei de cucuruz. Şi lista continua cu cantităţile de brînză, legume, zarzavaturi şi altele pe care nu le-am mai notat.

— Banii nu-s trecuţi. Contabilul spune că o să primim între 5 şi 6 lei pentru fiecare zi-muncă.

Inainte de a intra în gospodărie, Kigyosi n-avea decît două hectare de pămînt şi o casă cu prunci de hrănit. Trebuia să slugărească pe la alţii pentru a-şi asigura hrana de pe o zi pe alta. S-a sfătuit şi cu alţi oameni mai chibzuiţi din sat şi s-a înscris în gospodărie de la primele ei începuturi. Şi pentru munca sa şi a întregii familii este răsplătit pe deplin. Trăieşte o viaţă nouă îmbelşugată. Are omul în ograda lui vacă cu lapte, porci, găini.

— Dar oamenii ce spun de traiul colectiviştilor?

— Apoi ce să spună? Să-l luăm pe Nagy Pavel, că-i vecin cu mine. El îmi zicea: „cîtă vreme o să fiu pe lumea asta, n-o să ajung să văd belşug în ograda ta". Şi, după cum vezi, a ajuns să-şi dea cu palma peste gură pentru prostia spusă. A trecut un an, au trecut doi, trei... Cînd s-a convins că nu-i tocmai aşa cum spunea mai înainte, s-a gîndit să păşească şi el pe drumul nostru. Dar a mers mai încet. Abia s-a înscris în întovărăşire. Mîine, poimîine o să vină şi el în gospodărie. Despre alţi oameni nu prea am ce spune, că sînt mai toţi fie în gospodărie colectivă, fie în întovărăşire. La noi în Sofronea n-au mai rămas în afară decît vreo 13 familii, cu chiaburi cu tot. De chiaburi însă nici n-avem nevoie.

Şi Kigyosi Ioan începu să rîdă cu poftă. Atunci mi-am adus aminte de ceea ce spuneau colectiviştii: dacă ar mai fi trăit moşierul Purgly şi ar fi asistat la împărţirea veniturilor, cu siguranţă că ar fi murit din nou auzind că o familie ca a lui Kigyosi primeşte pentru munca sa din cursul unui an mai bine de un vagon de produse.

C. BUCUR
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Arad

Sîmbătă dimineaţa, echipa de ciclism a R.P.R., care va participa la Turul Egiptului, a părăsit Capitala, plecînd pe calea aerului spre Cairo

Mai era un sfert de oră pînă la plecarea avionului. Printre ciclişti domnea o atmosferă de bunăvoie. Era şi firesc: Turul Egiptului devine de la an la an o întrecere tot mai dîrz disputată datorită valorii echipelor participante, iar misiunea de a reprezenta ţara noastră implică o mare răspundere.

In scurtul timp care mai rămăsese pînă la plecarea trenului am stat de vorbă cu antrenorul echipei, cunoscutul ciclist Marin Niculescu, care ne-a spus:

„Pregătirea din acest an s-a făcut mai bine decît anul trecut, iar vremea favorabilă ne-a permis să îndeplinim întocmai programul fixat iniţial la 15 noiembrie, dată la care a început pregătirea specială pentru Turul Egiptului. In ieşirile noastre pe şosea am pus accentul pe rapiditate, tentative de „evadare' din pluton, hîrţuieli şi sprinturi „tari" pe ultimii kilometri. De altfel acesta este şi aspectul specific etapelor Turului Egiptului: etape scurte, de plat, foarte rapide şi cu numeroase hîrţuieli.

Rezultatele tehnice înregistrate la ultimele antrenamente ne îndreptăţesc să sperăm într-o comportare mai bună decît aceea de anul trecut. In orice caz, băieţii au multă încredere în posibilităţile lor şi sînt hotărîţi să nu precupeţească nici un efort pentru a realiza o comportare cît mai valoroasă".

Găsim interesant să redăm aci şi părerile componenţilor lotului. Iată, de pildă, C. Şandru, căpitanul echipei şi totodată cel mai vîrstnic (are 29 ani) ne-a spus:

„Anul acesta echipa se prezintă mult mai omogenă şi aceasta este desigur un factor de seamă în realizarea unei bune comportări în clasamentul pe echipe".

C. Dumitrescu şi G. Moiceanu, ciclişti care au avut comportări de valoare în ediţia de anul trecut, sînt de părere că:

„A treia ediţie a Turului Egiptului se anunţă mult mai disputată deoarece participă pentru prima oară la startul competiţiei egiptene o serie de echipe puternice, cum sînt cele ale R.P. Polone, R. D. Germane, R. Cehoslovace".

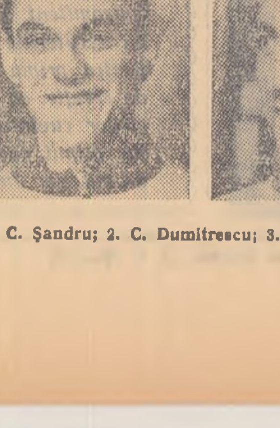
L. Zanoni şi Ion Vasile sînt debutanţi în Turul Egiptului. Primul ne-a mărturisit că este stăpînit de emoţie deosebită întrucît pe şoselele din Egipt va avea de luptat cu cei mai buni cicliști amatori din Europa şi alte continente, fapt care va face din această competiţie una de un ridicat nivel tehnic. Totuşi, se va strădui din răsputeri ca să corespundă sarcinii de cinste, aceea de a lupta pentru culorile R.P.R.

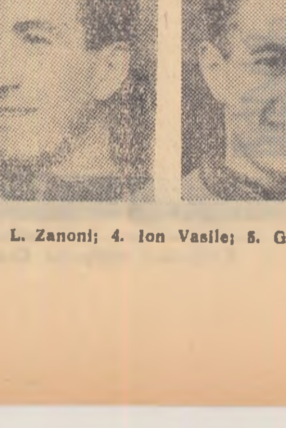
Al doilea, Ion Vasile, ne-a declarat:

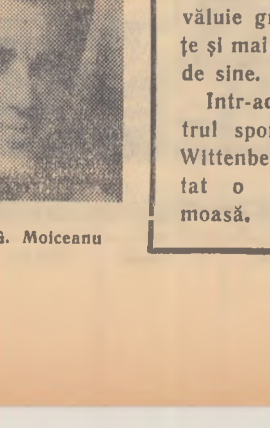
— „Nu am mai alergat în probe internaţionale peste hotare. Imi dau seama că pe umerii mei apasă o mare răspundere, iar faptul că sînt singurul debutant în echipă constituie pentru mine, cel puţin în primele etape, un handicap firesc. Voi pedala însă cu toată însufleţirea pentru a aduce o contribuţie cît mai valoroasă la comportarea echipei noastre".

1. C. Şandru; 2. C. Dumitrescu; 3. L. Zanoni; 4. Ion Vasile; 5. G. Moiceanu

Ultimele ştiri sportive

MIERCUREA CIUC. Duminică, în ziua a doua a jocurilor preliminare de hochei pe gheaţă din cadrul campionatului republican, la Miercurea Ciuc s-au desfăşurat două întîlniri. Echipa Avîntul-Miercurea Ciuc a învins pe Flamura Roşie-Sighişoara cu scorul de 6—2 (1—1; 1—1; 4—0). Ştiinţa Cluj, a jucat cu echipa Progresul din Gheorghieni, obţinînd victoria cu scorul de 4—1 (3—1; 0—0; 1—0).

Pe patinoarul de la Oraşul Stalin au început duminică meciurile din cadrul seriei I-a. Echipa C.C.A., campioana ţării a învins cu categoricul scor de 19—0 echipa Voinţa-Bucureşti, iar echipa Metalul-Oraşul Stalin a întrecut cu 5—2 pe Dinamo din Tg. Mureş.

POIANA STALIN. Pe pîrtiile din împrejurimile staţiunii de sporturi de iarnă Poiana Stalin s-a desfăşurat sîmbătă şi duminică primul mare concurs de schi din actualul sezon.

Proba de slalom special seniori a fost cîştigată de M. Bîră (C.C.A.) cu timpul de 1-08"5/10 (34"2/10 + 34'3/10, iar cea rezervată senioarelor de sportiva Mihaela Mîzgăreanu (Voinţa) cu 1,27". In probele de fond victoriile au revenit lui Gh. Olteanu (Dinamo), care a realizat pe 10 km. timpul de 41'10" şi sportivei Lucia Tabără (Voinţa) cu timpul de 25'59" pe distanţa de 5 km.

„Cupa Poiana" oferită echipei cu cele mai bune rezultate a fost cîştigată de sportivii asociaţiei Voinţa.

Trambulina mai oscilează, dar atletul pluteşte de-acuma deasupra bazinului...

Săritura, ca orice săritură artistică dezvăluie graţie şi supleţe şi mai ales stăpînire de sine.

Intr-adevăr, maestrul sportului Klaus Wittenberger a executat o săritură frumoasă.

La fabrica de ciment din Dej

La fabrica de ciment din Dej s-au realizat anul trecut, pentru prima oară în ţară, şamota forsteritică şi şamota aluminoasă, care se folosesc în construcţia cuptoarelor din industria siderurgică.

Noile produse înlocuiesc cu succes cărămizile magnezitice, care se aduceau din import.

Anul acesta, şamotele forsteritice şi aluminoase vor fi principalele produse fabricate la această întreprindere. In acest scop, se va începe în curînd construcţia unei noi hale moderne de granulare a şamotelor, care va fi înzestrată cu maşini de mare productivitate.

Colectivul fabricii de ciment din Dej va produce, de asemenea, lignit măcinat şi „tras-gel", produse necesare în tehnologia exploatărilor petrolifere şi o serie de produse utilizate în industria farmaceutică cum sînt: oxid de magneziu, carbonat de magneziu, sulfat de magneziu şi altele.

In numai trei zile de la începutul acestui an muncitorii fabricii de ciment din Dej au produs peste plan şamotă forsteritică şi „tras-gel". Echipele conduse de Alexandru Balaş şi Ştefan Fuleki şi-au depăşit norma zilnică cu 12-20 la sută, iar muncitorii Alexandru Mate, Ştefan Vaida, Ludovic Megyeşi, Viorel Danciu, Ioan Szabo şi J. Andrei şi-au depăşit norma cu 20—30 la sută.

Monumente istorice şi de artă restaurate în regiunea Bacău

Sub conducerea Eşalonului de arhitectură şi sistematizare al regiunii Bacău, în oraşul Piatra Neamţ s-au efectuat o serie de lucrări pentru restaurarea unor monumente istorice şi de artă.

Astfel, au fost executate lucrări de întreţinere şi reparaţii la turnul lui Ştefan cel Mare. In cursul anului trecut a fost restaurat hanul de la Valea Viei, model de locuinţă din secolul al XIX-lea şi s-au executat reparaţii la Casa Semaca, un model de arhitectură veche — neoclasică, cu influenţe din arhitectura veche rusă.

Sînt în curs lucrările de reparare a casei în care a locuit scriitorul Calistrat Hogaş.

Viitorii actori pe scenă

Institutul de teatru „Szentgyörgyi Istvan" din Tg. Mureş a intrat toamna trecută în cel de al doilea an de activitate.

Spectacolele-examen pe care le dau studenţii acestui institut pe scena Teatrului Secuiesc de Stat au devenit tradiţionale. Ele se bucură de o mare popularitate în rîndurile oamenilor muncii.

Zilele trecute, studenţii din anul IV al Institutului au prezentat comedia „Cîinele grădinarului", de Lope de Vega, în cadrul primului lor spectacol-examen din acest an.

Comedia a fost montată în regia lui Kömives Nagy Lajos, profesor la Institutul de teatru. Şi-au dat concursul Szamossy Cornelia şi Gyarmati Istvan, foşti studenţi ai Institutului, în prezent actori la Teatrul Secuiesc de Stat.

Informaţii

Printr-un Decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne, Ministerul Industriei Lemnului, Hîrtiei şi Celulozei s-a reorganizat devenind Ministerul Industriei Lemnului.

Tov. Suder Mihai a fost numit în funcţia de ministru al Industriei Lemnului.

Printr-un alt Decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne, tov. ing. Bălan Ştefan a fost numit în funcţia de ministru al Construcţiilor.

★

In cadrul acordului de colaborare culturală dintre ţara noastră şi R. P. Ungară, luni dimineaţa au sosit în Capitală Laszlo Matrai, director general al Direcţiei filmelor din Ministerul Culturii al R. P. Ungare, Istvan Mohoros, director la Direcţia filmelor şi Gyula Ujszaszi director al Direcţiei difuzării filmelor din judeţul Pesta, care vor face un schimb de experienţă cu cineaştii romîni.

Totodată au sosit în Capitală şi Erno Hegedus, inginer arhitect, şeful direcţiei plan din Ministerul Construcţiilor al R. P. Ungare şi Istvan Hamori, inginer arhitect, care vor face schimb de experienţă cu constructorii din ţara noastră.

★

Luni dimineaţa a plecat spre Moscova o delegaţie formată din Stoian Petrescu, locţiitor al ministrului Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini, prof. ing. Ulcenco Nichita, ing. Gh. Teodorescu şi ing. Constantin Dobrescu.

Membrii delegaţiei vor studia timp de 30 de zile rezultatele experimentărilor făcute în Uniunea Sovietică cu diferite combine de cereale.

★

Luni seara a avut loc pe scena Operei Romîne de Stat din Cluj, un spectacol extraordinar cu opera „Halka" de Moniuszko. Şi-au dat concursul soliştii polonezi Dankowska Alicja, de la Opera de Stat din Poznan şi Eugeniusz Banaszczyk de la Opera Baltică din Gdansk.

„Drujba", „Freundschaft"

Miting la Leipzig cu prilejul vizitei delegației sovietice

BERLIN 8 (Agerpres). — TASS transmite: K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., conducătorul delegației sovietice care a participat la sărbătorirea celei de a 80-a aniversări a președintelui R. D. Germane, Wilhelm Pieck, și P. N. Pospelov și G. M. Pușkin, membri ai delegației, au vizitat la 7 ianuarie monumentele istorice și uzina de reparat locomotive din Leipzig.

Cu prilejul vizitei delegației sovietice la Leipzig, la 7 ianuarie, în piața „Gheorghi Dimitrov" a avut loc un mare miting la care au participat zeci de mii de locuitori ai orașului. Participanții la miting au rostit aclamații de salut în cinstea delegației sovietice, în cinstea conducătorului ei, K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

La miting a luat cuvîntul K. E. Voroșilov, a cărui cuvîntare a fost ascultată de oamenii muncii din Leipzig cu un uriaș interes și a fost întreruptă în repetate rînduri de aplauze furtunoase, prelungite și de aclamații de salut în cinstea delegației sovietice, în cinstea prieteniei de nezdruncinat între popoarele german și sovietic.

In cuvîntare K. E. Voroșilov a spus printre altele:

CUVÎNTAREA LUI K. E. VOROȘILOV

Permiteți mi ca, în numele popoarelor din Uniunea Sovietică, să vă transmit dv., și prin dv. tuturor locuitorilor minunatului oraș Leipzig și tuturor oamenilor muncii din R. D. Germană, un cald salut prietenesc. **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

Delegația Uniunii Sovietice a sosit în R. D. Germană pentru ca, împreună cu întregul popor german, cu solii guvernelor țărilor prietene și ai partidelor comuniste frățești, să participe la sărbătorirea celei de a 80-a aniversări a tovarășului Wilhelm Pieck, președintele R. D. Germane, eminent militant al mișcării muncitorești germane și internaționale. **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

Clasa muncitoare din R. D. Germană este forța conducătoare a oamenilor muncii din R. D. Germană în lupta lor pentru socialism. Sîntem convinși că în această operă nobilă se vor manifesta uriașele capacități creatoare ale poporului german, care a dat lumii pe Marx și Engels, pe Goethe și Schiller, pe Bach și Beethoven și multe alte nume glorioase. Nu există nici o îndoială că oamenii muncii din R. D. Germană, construindu-și o viață nouă, vor da lumii numeroase noi talente în toate domeniile activității umane pașnice.

Desigur că pe calea construirii socialismului, dvs. vă loviți de greutăți. Aceasta este lesne de înțeles. Crearea societății socialiste este o chestiune nouă și serioasă. Construind socialismul, oamenii transformă orînduirea socială, se transformă pe ei înșiși. Aceasta este o treabă grea. Greutățile voastre sînt greutăți de creștere, care nu trebuie să slăbească încrederea clasei muncitoare în triumful operei de construcție a bazelor socialismului în R.D. Germană. Sîntem convinși că oamenii muncii din Republica Democrată Germană vor găsi în ei destule forțe pentru a birui orice dificultăți care ar sta în calea lor spre o viață nouă, fericită, și că nimeni nu-i va putea abate de pe această cale. **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

Oamenii muncii din Republica Democrată Germană nu sînt singuri în lupta lor pentru socialism. Ei sînt membri ai puternicei familii cu adevărat frățești a popoarelor din lagărul păcii și democrației.

Eforturile Republicii Democrate Germane pentru rezolvarea problemei germane în conformitate cu interesele naționale ale poporului german și cu interesele asigurării securității în Europa se bucură de sprijinul tuturor popoarelor iubitoare de pace. Acum însă problema germană depinde în primul rînd de poporul german însuși, de hotărîrea lui de a apăra calea pașnică și democratică de dezvoltare a Germaniei și astfel de a se elibera de calea nefastă a militarismului și războiului. **(Aplauze prelungite).**

Sarcina noastră comună este asigurarea unei păci trainice între popoare. Pacea nu vine însă de la sine, ea se cucerește prin lupta perseverentă și dîrză a popoarelor împotriva acelor forțe care caută să zdruncine încrederea între popoare și să împiedice slăbirea continuă a încordării internaționale.

Dragi tovarăși și prieteni!

Permiteți mi să vă mulțumesc pentru primirea cordială și să vă urez vouă, tuturor oamenilor muncii din Republica Democrată Germană, noi succese în dezvoltarea economiei voastre, în munca voastră creatoare, în lupta voastră activă pentru pace, pentru unitatea Germaniei, pentru socialism **(Aplauze furtunoase).**

Trăiască Republica Democrată Germană și președintele ei, tovarășul Wilhelm Pieck! **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

Trăiască oamenii muncii din Republica Democrată Germană! **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

Să trăiască și să se întărească prietenia frățească și de nezdruncinat dintre popoarele german și sovietic! **(Aplauze furtunoase, prelungite. Se scandează „Freundschaft"!)**

Trăiască pacea în întreaga lume! **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

Răsună aclamații în cinstea delegației sovietice și a conducătorului ei, K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. In piață se aud urale de prietenie, răsună cuvintele „Drujba", „Freundschaft".

★

La 7 ianuarie a părăsit Berlinul, plecînd spre Moscova, delegația sovietică, în frunte cu K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., care a participat la sărbătorirea celei de a 80-a aniversări a președintelui Republicii Democrate Germane, Wilhelm Pieck.

La gară, K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., conducătorul delegației sovietice, a rostit o cuvîntare.

De peste HOTARE

Declarațiile unui oaspete indonezian care vizitează țara noastră

Sîmbătă seara, Camera de Comerț a R.P.R. a organizat la sediul său o conferință de presă cu prilejul vizitei în țara noastră a d-lui J. M. Laihad, președintele Consiliului Național al expozițiilor indoneziene, președintele Tîrgului indonezian de mostre 1955-1956, vicepreședinte al Federației naționale de turism din Indonezia.

Conferința de presă a fost deschisă de Martha Abraham, vicepreședinte al Camerei de Comerț a R.P.R., care a prezentat ziariștilor pe dl. J. M. Laihad.

Apoi, oaspetele a răspuns la unele întrebări ale ziariștilor.

Inainte de toate — a subliniat J. M. Laihad — vreau să folosesc acest prilej pentru a mulțumi călduros reprezentanților Camerei de Comerț a R.P.R. ca și întregului popor romîn pentru primirea cordială ce mi s-a făcut. Vreau să-mi exprim convingerea unei cît mai strînse colaborări între popoarele noastre, în viitorul apropiat.

Vorbind despre scopul vizitei sale în R.P.R. dl. Laihad a subliniat că vizitează Romînia în primul rînd pentru a cunoaște îndeaproape economia țării noastre și posibilitățile sale de export. Datorită bogatelor zăcăminte de petrol pe care le are, Indonezia este interesată să importe din Romînia utilaj petrolifer. Ca reprezentant al Federației naționale de turism din Indonezia, oaspetele a urmărit să stabilească primele legături cu organizațiile de turism din R.P.R., în vederea unei colaborări ulterioare.

In continuare J. M. Laihad a subliniat că în scurtul său popas făcut în Romînia a rămas plăcut impresionat de multe lucruri văzute în cursul vizitelor pe care le-a făcut.

Dl. J. M. Laihad s-a ocupat apoi despre unele probleme ale economiei Indoneziei, subliniind că în momentul de față poporul indonezian desfășoară o intensă muncă de ridicare a țării sale din înapoierea în care a fost ținută secole de-a rîndul, pentru progres economic și social. Țara mea — a subliniat oaspetele — are nevoie însă în această operă de sprijinul larg al țărilor prietene.

In încheiere dl. J. M. Laihad a făcut urări pentru prietenia dintre poporul romîn și cel indonezian, pentru colaborarea dintre cele două popoare.

(Agerpres)

Largă mișcare în Franța pentru crearea „FRONTULUI POPULAR"

PARIS. — Corespondentul Agerpres transmite: Din momentul de față pînă la 19 ianuarie, cînd se va deschide sesiunea noii Adunări Naționale, se vor desfășura o serie de congrese ale diferitelor partide politice din Franța. Cu acest prilej, va avea loc o clarificare a pozițiilor. Ceeace caracterizează însă actuala situație este presiunea maselor populare pentru un guvern cu adevărat de stînga, care să oglindească cu fidelitate rezultatele alegerilor. Faptul esențial este că Franța a votat pentru stînga, iar stînga are o majoritate suficientă de voturi și de mandate pentru a guverna și a răspunde dorinței opiniei publice franceze.

Mai mult ca oricînd continuă să existe următoarele alternative: sau o politică de stînga împreună cu comuniștii, sau fără comuniști și atunci se duce în mod inevitabil o politică de dreapta. Singura propunere care poate duce la rezolvarea acestei probleme este cea cuprinsă în scrisoarea adresată de C.C. al Partidului Comunist Francez lui Guy Mollet, secretarul general al S.F.I.O., și lui Edouard Herriot, președintele partidului radical, și în care se propune acestor doi fruntași politici ca reprezentanți ai partidelor comunist, socialist și radical să se întîlnească și să examineze împreună condițiile unei înțelegeri în vederea formării unui guvern de stînga.

Ecoul acestor propuneri este deosebit de puternic, deoarece ele corespund unei dorințe pe care milioane de alegători au exprimat-o la 2 ianuarie fără nici un echivoc. De aceea este lesne de înțeles interesul pe care aceste propuneri îl trezesc în toate păturile din țară.

In timp ce se fac pregătiri în vederea congreselor departamentale ale S.F.I.O. pretutindeni iau ființă comitete în vederea creării frontului popular, iar între comuniști și socialiști se leagă și se întăresc contactele. Astfel secțiunea comunistă și cea socialistă din Bellegarde (departamentul Aishe), precum și secțiunile acestor două partide din Douarnenez (departamentul Finisterre), se pronunță pentru un nou front popular. Intre reprezentanții federației comuniste și celei socialiste din Vaucluse au avut loc luni convorbiri în vederea discutării aceleiași probleme.

Congresul federației socialiste din departamentul Gironde, care a avut loc duminică dimineața, a respins în unanimitate alianța cu „moderații" și cu M.R.P. Mai mulți delegați la congres au preconizat un nou front popular și diferiți conducători ai federației s-au pronunțat împotriva politicii duse pînă acum de conducerea S.F.I.O. față de comuniști.

Diferiți membri ai partidului socialist iau atitudine în favoarea frontului popular. Socialistul Dupont, membru al Consiliului municipal din localitatea Saint-Loubez (departamentul Gironde), a declarat: „Este necesar să se creeze frontul popular. Socialiștii, comuniștii și radicalii au posibilitatea să ducă împreună o politică de stînga".

Printre comitetele pentru frontul popular care au fost create se numără cel de la liceul „Henri 4" din Paris, de la șantierele de construcții din Ivry, de la atelierele din Fontenaysous-Bois al Regiei Autonome a transporturilor pariziene.

Oamenii muncii din zeci de întreprinderi și instituții — muncitori și intelectuali, comuniști, socialiști și republicani, membri ai Confederației Generale a Muncii, ai centralei sindicale „Force Ouvriere" trimit noilor deputați ai partidelor de stînga apeluri comune în vederea creării frontului popular. Au trimis asemenea apeluri feroviarii din Nantes, metalurgiștii din Douai și din orașe industriale din nordul Franței — mașiniștii și tehnicienii primului teatru al Franței — Comedia Franceză, profesorii de la școala națională profesională din Oyommax (departamentul Aisne), învățătorii de la o școală din Orleans, corpul didactic de la centrul de învățămînt profesional din Douai și de la cel din Haubourdin (departamentul Nord) etc.

Prin aceste apeluri comune, din zi în zi mai numeroase, se face auzită vocea poporului francez care cere respectarea rezultatelor alegerilor din 2 ianuarie, ducerea unei adevărate politici de stînga.

★

PARIS. — Corespondetul Agerpres transmite: Ziarul „Combat" publică la 9 ianuarie o declarație a lui Guy Mollet, secretar general al partidului socialist francez, care s-a pronunțat împotriva unei alianțe a „frontului republican" (blocul socialiștilor, radicalilor și altor cîteva partide), cu partidele de dreapta. Guy Mollet a respins totodată o alianță cu partidul comunist.

In același timp, Guy Mollet a recunoscut în mod indirect sterilitatea unei politici bazate pe anticomunism, declarînd că în Adunarea Națională „frontul republican" „nu va refuza voturile deputaților comuniști".

Guy Mollet a relevat că între socialiști și radicali există divergențe, mai ales în problemele economice.

Liderul socialist Auriol a făcut o declarație în care s-a pronunțat împotriva frontului popular. In legătură cu aceasta „L'Humanité", scrie: **„Iși închipuie oare Vincent Auriol că vocea lui are mai multe șanse de a fi auzită decît cea a milioanelor de alegători comuniști, socialiști și radicali care vor tocmai să iasă din cercul vicios în care se încearcă să fie închiși din nou? Din fericire, milioane de alegători nu consideră că campania electorală s-a terminat complect". In încheiere, „L'Humanité" scrie: „Se știe că, în ce-i privește, comuniștii nu vor neglija nimic pentru a se realiza unirea forțelor de stînga în Adunarea Națională, ca și în întreaga țară, în vederea formării unui guvern de stînga. Se înțelege că ei fac aceasta cu și mai multă încredere decît înainte de alegeri. Etapa a doua a luptei nu a început rău".**

Agențiile de presă transmit din Iordania

★ MARI MANIFESTAȚII IMPOTRIVA „PACTULUI DE LA BAGDAD" ★ DEMONSTRAȚIE IN FAȚA CONSULATULUI AMERICAN ★ „SOMAȚIILE" D-LUI DULLES ★ NOUL PRIM-MINISTRU IORDANEZ DECLARA CĂ NU VA ADERA LA NOI PACTE

AMMAN 8 (Agerpres). — Agențiile occidentale de presă anunță că în întreaga Iordanie au loc puternice manifestații populare de protest împotriva încercărilor puterilor occidentale de a atrage țara în pactul militar de la Bagdad. In urma demisiei guvernului iordanian, care a fost obligat să părăsească puterea, ca urmare a manifestațiilor populare de protest față de politica pro-occidentală, în principalele orașe ale țării au avut loc la 7 ianuarie mari demonstrații.

Agenția Associated Press anunță că sute de demonstranți au parcurs străzile orașului Amman, capitala Iordaniei, scandînd lozinci anti-americane și cerînd organizarea de alegeri libere. Localul așa-numitului „oficiu american de ajutor" a fost incendiat. Populația a demonstrat în fața clădirii ambasadei americane și a sediului Băncii engleze a Orientului Mijlociu, protestînd împotriva încercărilor de a include Iordania în pactul de la Bagdad.

Trupele legiunii arabe, care după cum se știe se află sub comanda generalului englez Glubb Pașa, au deschis focul împotriva demonstranților, făcînd uz de mitraliere și de puști mitraliere. Corespondentul agenției Reuter anunță că detașamente speciale de trupe au fost postate în diferite puncte ale orașului. Seara, lumina electrică a fost întreruptă în mai multe cartiere. Unități ale legiunii arabe patrulează pe străzi.

La 7 ianuarie au avut loc de asemenea demonstrații violente în cartierul iordanian al Ierusalimului. Populația a manifestat împotriva pactului de la Bagdad în fața clădirii consulatului american, spărgîndu-i geamurile cu pietre. Trupe din Legiunea arabă, aduse în grabă la fața locului, au deschis focul împotriva demonstranților. După cum anunță corespondentul agenției Associated Press, în cursul ciocnirilor dintre trupe și manifestanți la Ierusalim și Amman au fost uciși opt civili, iar alți 25 au fost răniți.

Demonstrații asemănătoare împotriva încercărilor de atragere a Iordaniei la pactul de la Bagdad au avut loc în principalele orașe ale țării — Nablus, Hebron și în alte localități din Iordania. Postul de radio Cairo anunță de asemenea că locuitorii din numeroase localități din regiunile de nord și sud ale Iordaniei au organizat demonstrații de protest împotriva pactului de la Bagdad și a încercărilor de a include Iordania în această organizație militaristă.

In seara zilei de 7 ianuarie, postul de radio Cairo anunța că pentru a înăbuși manifestațiile populare, Ministerul de Interne al Iordaniei a decretat starea de asediu în întreaga țară.

Referindu-se la puternica opoziție populară din Iordania față de pactul de la Bagdad și la demisia cabinetului iordanian, corespondentul din Ierusalim al agenției americane Associated Press subliniază că „prăbușirea cabinetului iordanian a aruncat țara într-o criză care amenință planurile anglo-americane în regiunea Orientului Mijlociu"

★

IERUSALIM 9 (Agerpres). — Potrivit relatărilor agențiilor de presă, în urma marilor manifestații anti-occidentale care au avut loc în ultimele zile pe teritoriul Iordaniei, precum și în sectorul iordanian al Ierusalimului, guvernul Statelor Unite a „somat" autoritățile iordaniene să „împiedice repetarea oricăror incidente antiamericane". Agenția France Presse anunță că secretarul de stat al S.U.A., Dulles, l-a convocat la 8 ianuarie pe însărcinatul cu afaceri al Iordaniei la Washington, Teisir Tukan, cerîndu-i să intervină urgent la Amman pentru „ca guvernul Iordaniei să asigure apărarea vieților și bunurilor americane din Iordania".

★

PARIS 9 (Agerpres). Corespondentul din Iordania al agenției Associated Press anunță că la 9 ianuarie, noul premier al Iordaniei, Samir El Rifai a dat publicității o declarație oficială în care afirmă că „politica guvernului său nu constă în aderarea la noi pacte", ci în „lupta pentru recunoașterea drepturilor arabilor asupra teritoriilor din Palestina". Rifai a chemat de asemenea întreaga populație a Iordaniei să „colaboreze cu guvernul pentru restabilirea ordinei în țară".

★

DAMASC 8 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul agenției France Presse elevii și studenții din Damasc au organizat la 8 ianuarie o demonstrație de solidaritate cu participanții la demonstrațiile ce se desfășoară în prezent în Iordania.

Președintele Eisenhower recunoaște situația grea a fermierilor americani

WASHINGTON 9 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul Agenției United Press, președintele Eisenhower a adresat la 9 ianuarie un mesaj Congresului cu privire la situația agriculturii în Statele Unite.

In mesajul său Eisenhower consideră că „nu există problemă care să necesite mai urgent atenție din partea Congresului" decît cea a situației dezastruoase a fermierilor. El subliniază totodată că veniturile fermierilor continuă să scadă. Eisenhower spune că în ultimii 5 ani situația din agricultura țării s-a înrăutățit. „Dacă aceste insuccese economice nu vor fi înlăturate — declară Eisenhower — ele vor constitui o primejdie directă pentru bună starea întregului nostru popor".

Potrivit agenției, Eisenhower propune un program alcătuit din 9 puncte care, după spusele lui, este menit să „sporească venitul și să asigure bună starea fermierilor noștri". Primul din aceste 9 puncte este un plan de creare a unei „bănci a solului", care, din cauza greutăților de desfacere a produselor agricole urmează să se ocupe de problema reducerii suprafeței însămînțate.

In telegrama agenției se arată că acest punct al programului are ca scop să ducă la „reducerea de bună voie" a suprafeței însămînțate cu 20 la sută adică cu 25 milioane de acri (în vederea menținerii nivelului prețurilor n.r.).

In mesaj se menționează că o altă cauză a situației actuale în agricultura Statelor Unite este „pierderea piețelor atît în interiorul țării cît și în străinătate", reducerea exportului de produse agricole în alte țări. In legătură cu aceasta în mesaj se propune să se vîndă „dacă se va ivi prilejul", produse agricole chiar și acelor țări în care, în conformitate cu legislația în vigoare, nu sînt exportate astfel de mărfuri.

—◇—

Desmințirea unor știri despre demisia lui Eden

LONDRA 9 (Agerpres). — Telegramele din Londra anunță că primul ministru al Angliei, Eden, a convocat pentru data de 11 ianuarie o reuniune a cabinetului restrîns al guvernului. In cercurile politice britanice se declară că primul ministru dorește să examineze cu colaboratorii săi cei mai apropiați situația creată de pe urma violentei campanii de critici declanșate de presă împotriva guvernului și în special împotriva lui

Intr-adevăr, în tot cursul săptămînii trecute atît ziarele laburiste, cît și cele conservatoare au lansat atacuri deosebit de puternice împotriva guvernului pentru felul în care duce politica sa internă și externa. La sfîrșitul săptămînii, ziarul „The People", ziar de mare tiraj, a anunțat chiar că „premierul Eden s-ar pregăti să se retragă..."

Intrucît știrea publicată de ziarul „The People" a reținut în mod deosebit atenția opiniei publice, guvernul a găsit necesar ca un purtător de cuvînt al primului ministru britanic să dea chiar sîmbătă seara publicității o declarație, în care să desmintă știrea ziarului de mai sus. Știrea a fost desmințită și de președintele Camerei Comunelor Butler, despre care ziarele scriu că este un „eventual succesor al lui Eden". Ziarul „Manchester Guardian" își exprimă însă părerea că „desmințirile publicate de Downing Street (n.r. — reședința primului ministru), nu vor face decît să amplifice în mod considerabil zvonurile privitoare la demisia lui Eden."

—◇—

Dulles criticat într-o comisie a Congresului S. U. A.

WASHINGTON 8 (Agerpres). — Ziarul „Star", care apare la Washington, a publicat un articol în care se spune că în cadrul ședinței secrete a Comisiei pentru afaceri externe a Camerei reprezentanților, la care a participat secretarul de stat al S.U.A., Dulles, industriașul textilist Chatham (democrat din statul Carolina de Nord), membru al comisiei, a propus guvernului S.U.A. să invite pe Hrușciov și Bulganin să viziteze Statele Unite.

După cum relatează „Star" în ședința secretă a comisiei, a fost criticată vehement politica externă a lui Dulles.

În 24 ore

PRAGA. — Recent, în apropiere de Praga a început construirea primelor două corpuri principale ale Institutului de fizică nucleară. Lucrările de construire a Institutului de fizică nucleară urmează să fie terminate peste trei ani. Anul acesta va fi dat în exploatare de probă un reactor primit din Uniunea Sovietică.

MOSCOVA. — După turneul întreprins la Leningrad, la 7 ianuarie a sosit la Moscova ansamblul operei americane „Everyman Opera".

SOFIA. — Ziarele din 9 ianuarie publică următorul comunicat al Agenției Telegrafice Bulgare: Acum cîteva zile în ziarul grec „Akropolis" a apărut o știre despre care se afirmă că ar fi fost luată dintr-o sursă străină, în care se spune că la Sofia ar fi avut loc o consfătuire în scopul formării pe teritoriul Bulgariei a unor forțe armate grecești alcătuite din emigranții politici greci aflați în țară. Agenția Telegrafică Bulgară este autorizată să declare că știrea publicată în ziarul „Akropolis" este de la început pînă la sfîrșit o născocire răuvoitoare.

PEKIN. — In prezent, din organizațiile de pionieri din China fac parte 20 milioane de băieți și fete, adică de două ori mai mult decît în martie 1955.

SOFIA. — Sub auspiciile Comitetului bulgar pentru relațiile culturale cu străinătatea și Uniunii artiștilor bulgari, la 7 ianuarie a avut loc la Sofia vernisajul expoziției pictorului Preslav Karșovski, care a vizitat R.P. Romînă, expoziție intitulată „Note de drum din Republica Populară Romînă".

BEIRUT. — La 6 ianuarie a avut loc la Beirut, sub președinția lui Camille Chamoun, președintele Libanului, o conferință la care au participat din partea Siriei primul ministru, Said Gazi, și ministrul Afacerilor Interne Ali Buzo, precum și Rașid Karami, primul ministru al Libanului, și Selim Lahud, ministrul Afacerilor Externe al Libanului. Intr-o declarație făcută corespondenților de presă, Rașid Karami a spus că schimbul de păreri s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, dar că nu a fost adoptată nici o hotărîre. La rîndul său, Selim Lahud, ministrul Afacerilor Externe al Libanului a subliniat că partea libaneză a făcut cunoscut reprezentanților Siriei hotărîrea Libanului de a semna proiectul acordului militar bilateral.

DIN ALBUMUL UNUI PICTOR

Bugetele militare umflate și goana înarmărilor apasă pe umerii oamenilor muncii din multe țări, printre care și țara mea. Fie ca anul acesta popoarele iubitoare de pace să arunce de pe ele acest sac respingător.

FRED ELLIS

NEW YORK

Desen și declarație apărute în „Ogoniok".

Interviul acordat de președintele Tito

BELGRAD 9 (Agerpres). — Agenția Taniug anunță că președintele Iugoslaviei, Iosip Broz Tito, a primit la Cairo pe corespondenții ziarului „Borba" și agenției Taniug în Egipt și Orientul Mijlociu și a răspuns la mai multe întrebări puse de aceștia.

Referindu-se la colaborarea dintre țările Asiei și Africii, Tito a declarat că la conferința de la Bandung au fost adoptate hotărîri deosebit de importante și de largă perspectivă în viitor. Aceste hotărîri au stîrnit un larg ecou în lume, în special cînd este vorba despre lupta pentru unitatea continentelor Asiei și Africii, împotriva colonialismului, pentru colaborarea internațională și împotriva aderării la blocuri. Firește că aceasta se referă nu numai la popoarele Asiei și Africii, ci și la celelalte popoare ale lumii, deoarece dacă în prezent popoarele asuprite încă nu vor deveni libere, nu putem fi siguri de o pace trainică.

In politica sa externă, a spus președintele Tito, țara noastră se menține cu consecvență pe poziția că orice popor trebuie să aibă dreptul de a se conduce singur. Atît în această problemă, cît și în celelalte probleme, și în special în problema stabilirii păcii în lumea întreagă, colaborării internaționale și coexistenței statelor cu sisteme sociale diferite, împărtășim întru totul vederile unor țări ca India, Egiptul, Birmania și altele.

Vorbind despre Egipt, Tito a declarat: „Sînt de părere că Egiptul, ca stat mare și puternic, situat pe continentul african și parțial în Asia, reprezintă un factor important și poate juca un rol hotărîtor în dezvoltarea ulterioară în această parte a lumii. Aș vrea să subliniez că am fost profund impresionat de hotărîrea actualilor conducători ai Egiptului de a menține independența țării lor și de a întreprinde acțiuni curajoase în domeniul dezvoltării Egiptului atît din punct de vedere economic, cît și politic și cultural.

Răspunzînd la o altă întrebare, Tito a spus: Nu mi-am pus și nu-mi pun țelul ambițios de a media între Egipt și Israel. Pot spune însă că doresc ca în această parte a lumii să domnească pacea, ca popoarele care locuiesc aici să se poată dezvolta cu cît mai mult succes posibil în condiții de pace. M-am convins că poporul Egiptului tinde cu adevărat spre pace, deoarece își dă seama că pacea îi este necesară.

Președintele Tito a condamnat pactul de la Bagdad subliniind că el „nu servește intereselor popoarelor și țărilor din această parte a lumii, deoarece le dezbină".

Tito a salutat independența Sudanului despre care a declarat că „va duce la rezultate pozitive nu numai în domeniul colaborării între Egipt și Sudan, ci și între Egipt, Sudan și Etiopia".

La întrebarea dacă generațiile actuale pot sau nu să spere că odată cu apariția noii epoci „atomice" ele vor putea evita noi distrugeri, Tito a răspuns:

Nu cred că în prezent sînt posibile noi mari conflicte militare, deoarece popoarele lumii întregi așteaptă cu cea mai mare nerăbdare noi și noi rezultate în opera de întărire a păcii. Firește că aceasta face ca noi, toți oamenii de răspundere din diferite state, să avem obligația de a lupta pentru înfăptuirea acestor năzuințe ale popoarelor, adică de a depune eforturi pentru rezolvarea pașnică a tuturor problemelor internaționale litigioase și pentru menținerea și întărirea păcii în lumea întreagă.

Vești din Moscova

Conferința unională a tinerilor scriitori

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite: La 9 ianuarie se deschide la Moscova conferința unională a tinerilor scriitori. In capitala Uniunii Sovietice au sosit reprezentanți ai literaturii sovietice multinaționale.

Printre cei 350 de participanți la conferință se află numeroși autori ale căror cărți au fost editate nu numai în U.R.S.S., ci și în străinătate, precum și literați ale căror opere sînt cunoscute doar de un cerc restrîns de cititori.

La conferință vor participa aproximativ 200 de scriitori din vechea generație. Aceștia au sarcina de a analiza creația tinerilor participanți la conferință în cadrul seminariilor de proză, poezie și dramaturgie. Seminariile vor fi organizate concomitent cu plenara conducerii Uniunii scriitorilor sovietici. Este organizată pentru prima oară o astfel de întîlnire de creație, cu o participare largă a maeștrilor cuvîntului artistic, cu autori care fac primii pași în literatură. Scriitori de seamă vor împărtăși din experiența lor creatoare, vor da indicații tinerilor scriitori.

Componența delegațiilor la conferință arată că în Uniunea Sovietică există numeroși tineri talentați. Printre delegați reprezentînd 56 de naționalități din Uniunea Sovietică, se află îndeosebi numeroși tineri din Moscova, Leningrad, din republicile Baltice, Ural, Extremul Orient, Siberia, R.A.S.S. Tatară, R.A.S.S. Daghestan

Cea mai tînără delegată, Allia Tarasova, elevă în clasa a X-a a unei școli din Moscova, are abia 16 ani.

Lucrările conferinței vor dura opt zile. Conferința va fi deschisă de Alexei Surkov, prim secretar al conducerii Uniunii scriitorilor sovietici. Referatul principal va fi prezentat de Vasili Ajaev, secretar al conducerii Uniunii Scriitorilor sovietici. El va face o trecere în revistă a operelor tinerilor autori, va vorbi despre sarcinile ce stau în fața Uniunii scriitorilor în domeniul educării tinerilor literați.

Cu tineri de la sate într-o seară veselă la Kremlin

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 ianuarie trenurile de pe liniile suburbane duceau spre Moscova grupuri vesele de tineri care cîntau melodii pline de voioșie. Erau tineri colhoznici, mecanizatori, lucrători din sovhozuri, reprezentanți ai intelectualității sătești din regiunea Moscovei. Aproximativ 3.000 de tineri fruntași în agricultură au primit invitații pentru balul care a avut loc în Marele Palat al Kremlinului.

Oaspeții au fost salutați cu căldură de Moscevitin, secretarul Comitetului U.T.C.L. din Moscova, care a urat tinerilor succese în noul an 1956.

La Kremlin au sosit reprezentanți ai tuturor specialităților din agricultură. Ei au admirat sălile Gheorghi, Vladimir, Andreev, sala de granit, foișoarele. Tinerii și tinerele au jucat hore în jurul uriașului pom de iarnă, au participat la concursurile pentru cel mai bun recitator, cîntăreț, dansator. Tinerii au fost vizitați de scriitori, poeți, compozitori, artiști de cinema. Participanții la balul de la Kremlin au ascultat un concert la care și-au dat concursul cei mai buni artiști din Moscova.

Vesela sărbătoare de la Kremlin a tineretului sătesc a durat cîteva ore.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

STAS — 3152 — 52